

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B**

**DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/61**

**z dne 10. oktobra 2014**

**o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije**

**(Besedilo velja za EGP)**

(UL L 11, 17.1.2015, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <b>M1</b>	Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/1620 z dne 13. julija 2018	L 271	10	30.10.2018



**DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/61**

**z dne 10. oktobra 2014**

**o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije**

**(Besedilo velja za EGP)**

**NASLOV I**

**KOLIČNIK LIKVIDNOSTNEGA KRITJA**

*Člen 1*

**Predmet urejanja**

Ta uredba določa pravila za podrobno opredelitev zahteve glede likvidnostnega kritja iz člena 412(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

*Člen 2*

**Področje uporabe in uporaba**

1. Ta uredba se uporablja za kreditne institucije, za katere velja nadzor v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta <sup>(1)</sup>.
2. Kreditne institucije zagotavljajo skladnost s to uredbo na posamični podlagi v skladu s členom 6(4) Uredbe (EU) št. 575/2013. Pristojni organi lahko za kreditno institucijo v celoti ali delno opustijo uporabo te uredbe na posamični podlagi v skladu s členom 8 ali 10 Uredbe (EU) št. 575/2013, če so izpolnjeni pogoji, določeni v njej.
3. Če skupino sestavlja ena kreditna institucija ali več kreditnih institucij, nadrejene institucije EU, institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding EU, ali institucije, ki jih obvladuje nadrejeni mešani finančni holding EU, izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe na konsolidirani podlagi v skladu s členom 11(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 in naslednjimi določbami:



- (a) sredstva tretje države, ki jih poseduje podrejena družba v tretji državi, se lahko priznajo za likvidna sredstva za namene konsolidacije, če se štejejo za likvidna sredstva v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne tretje države, ki določa zahtevo glede likvidnostnega kritja, in izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:

- (i) sredstva izpolnjujejo vse zahteve iz naslova II te uredbe;

<sup>(1)</sup> Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

**▼ M1**

- (ii) sredstva ne izpolnjujejo posebne zahteve iz naslova II te uredbe glede velikosti izdaje, vendar izpolnjujejo vse druge zahteve iz naslova II te uredbe.

Sredstva, ki so priznana po točki (ii), se lahko priznajo samo do zneska neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah, ki nastanejo v tisti valuti, v kateri so denominirani in ki izhajajo iz iste podrejene družbe;

**▼ B**

- (b) za likvidnostne odlive v podrejeni družbi v tretji državi, za katere velja nacionalna zakonodaja zadevne tretje države, ki določa zahtevo glede likvidnostnega kritja z višjimi odstotki, kot so odstotki iz naslova III, se uporablja konsolidacija v skladu z višjimi stopnjami, določenimi v nacionalni zakonodaji tretje države;
- (c) za likvidnostne prilive v podrejeni družbi v tretji državi, za katere velja nacionalna zakonodaja zadevne tretje države, ki določa zahtevo glede likvidnostnega kritja z nižjimi odstotki, kot so odstotki iz naslova III, se uporablja konsolidacija v skladu z nižjimi stopnjami, določenimi v nacionalni zakonodaji tretje države;
- (d) za investicijska podjetja znotraj skupine se uporabljata člen 4 te uredbe na konsolidirani podlagi in člen 412 Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z opredelitvijo likvidnih sredstev ter likvidnostnih odlivov in prilivov za posamične in konsolidirane namene. Če ni tako določeno v tej točki, se za investicijska podjetja še vedno uporablja podrobna zahteva glede količnika likvidnostnega kritja za investicijska podjetja, kot je določena v nacionalni zakonodaji držav članic, in sicer do specifikacije zahteve glede količnika likvidnostnega kritja v skladu s členom 508 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (e) na konsolidirani ravni se količina prilivov, ki izhajajo iz specializirane kreditne institucije iz odstavkov (3) in (4) člena 33, pripozna samo do količine odlivov, ki izhajajo iz istega podjetja.

*Člen 3***Opredelevitev pojmov**

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „sredstva stopnje 1“ so sredstva z izjemno visoko likvidnostjo in kreditno kakovostjo iz drugega pododstavka člena 416(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. „sredstva stopnje 2“ so sredstva z visoko likvidnostjo in kreditno kakovostjo iz drugega pododstavka člena 416(1) Uredbe (EU) št. 575/2013. Sredstva stopnje 2 so dodatno razdeljena na sredstva stopnje 2A in stopnje 2B v skladu s poglavjem II naslova 2 te uredbe;

**▼ B**

3. „likvidnostni blažilnik“ je količina likvidnih sredstev, ki jih ima kreditna institucija v skladu z naslovom II te uredbe;
4. „valuta poročanja“ je valuta, v kateri se morajo pristojnim organom poročati likvidnostne postavke iz naslovov II in III dela 6 Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu s členom 415 (1) navedene uredbe;
5. „zahteva glede pokritosti sredstev“ je razmerje sredstev glede na obveznosti, kot je določeno za namene izboljšanja kreditne kakovosti v zvezi s kritimi obveznicami v skladu z nacionalno zakonodajo države članice ali tretje države;
6. „MSP“ so mikro, mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES <sup>(1)</sup>;
7. „neto likvidnostni odlivi“ so znesek, ki se izračuna tako, da se likvidnostni prilivi kreditne institucije odštejejo od njenih likvidnostnih odlivov v skladu z naslovom III te uredbe;

**▼ M1**

\_\_\_\_\_

**▼ B**

10. „osebno investicijsko podjetje“ je podjetje ali sklad, čigar lastnik oziroma upravičenec je fizična oseba ali skupina tesno povezanih fizičnih oseb, ki je bila ustanovljena izključno za upravljanje premoženja lastnikov in ki ne opravlja drugih poslovnih, industrijskih ali strokovnih dejavnosti. Namen osebnega investicijskega podjetja lahko vključuje druge pomožne dejavnosti, kot so ločevanje sredstev lastnikov od sredstev podjetja, olajševanje prenosa sredstev v okviru družine ali preprečevanje ločitve sredstev po smrti družinskega člana, če so te dejavnosti povezane z glavnim namenom, ki je upravljanje premoženja lastnikov;

**▼ M1**

11. „stresne razmere“ pomeni nenadno ali veliko poslabšanje kapitalske ustreznosti ali likvidnostnega položaja kreditne institucije zaradi sprememb razmer na trgu ali idiosinkratičnih dejavnikov, ki povzročijo veliko tveganje, da institucija ne bo mogla izpolniti svojih obveznosti, ko zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh;

**▼ B**

12. „kreditni za povečanje trgovalnega portfelja“ so zavarovani krediti, odobreni strankam z namenom prevzema trgovalne pozicije s finančnim vzvodom.

<sup>(1)</sup> Commission Recommendation of 6 May 2003 concerning the definition of micro, small and medium-sized enterprises (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

**▼B***Člen 4***Količnik likvidnostnega kritja**

1. Podrobna zahteva glede likvidnostnega kritja v skladu s členom 412(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 je enaka količniku likvidnostnega blažilnika kreditne institucije in njenih neto likvidnostnih odlivov v stresnem obdobju, ki traja 30 koledarskih dni, ter se izrazi kot odstotek. Kreditne institucije svoj količnik likvidnostnega kritja izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$\frac{\text{likvidnostni blažilnik}}{\text{neto likvidnostni odlivi v stresnem obdobju, ki traja 30 koledarskih dni}} = \text{količnik likvidnostnega kritja (v \%)}$$

2. Kreditne institucije ohranjajo količnik likvidnostnega kritja, ki znaša vsaj 100 %.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko kreditne institucije unovčijo svoja likvidna sredstva za kritje svojih neto likvidnostnih odlivov v stresnih obdobjih, tudi če taka raba likvidnih sredstev povzroči, da je njihov količnik likvidnostnega kritja v teh obdobjih nižji od 100 %.

4. Če se je količnik likvidnostnega kritja kreditne institucije kadar koli zmanjšal na manj kot 100 % oziroma se lahko tako zmanjšanje razumno pričakuje, velja zahteva iz člena 414 Uredbe (EU) št. 575/2013. Dokler se količnik likvidnostnega kritja ponovno ne vzpostavi na raven iz odstavka 2, kreditna institucija o količniku likvidnostnega kritja poroča pristojnemu organu v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 680/2014 <sup>(1)</sup>.

**▼M1**

5. Kreditne institucije za vse postavke izračunajo in spremljajo količnik likvidnostnega kritja v valuti poročanja ne glede na valuto, v kateri so dejansko denominirane.

Poleg tega kreditne institucije za nekatere postavke ločeno izračunajo in spremljajo svoj količnik likvidnostnega kritja, kot sledi:

- (a) za postavke, ki se ločeno poročajo v valuti, ki ni valuta poročanja v skladu s členom 415(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, kreditne institucije ločeno izračunajo in spremljajo svoj količnik likvidnostnega kritja v tej drugi valuti;
- (b) za postavke, denominirane v valuti poročanja, kadar je skupni znesek obveznosti, denominiranih v valutah, ki niso valuta poročanja, enak ali presega 5 % skupnih obveznosti kreditne institucije,

<sup>(1)</sup> Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).

**▼ M1**

brez regulativnega kapitala in zunajbilančnih postavk, kreditne institucije ločeno izračunajo in spremljajo svoj količnik likvidnostnega kritja v valuti poročanja.

Kreditne institucije poročajo svojemu pristojnemu organu o količniku likvidnostnega kritja v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 680/2014.

6. Kreditne institucije likvidnih sredstev, prilivov in odlivov ne štejejo dvojno.

**▼ B***Člen 5***Stresni scenariji za namene količnika likvidnostnega kritja**

Naslednji scenariji se lahko obravnavajo kot kazalniki okoliščin, v katerih se lahko šteje, da je kreditna institucija v stresnih razmerah:

- (a) odliv velikega deleža njenih vlog na drobno;
- (b) delna ali popolna izguba zmožnosti nezavarovanega grosističnega financiranja, vključno z vlogami pri mednarodnih finančnih subjektih in drugimi viri pogojnega financiranja, kot so odobrene ali neodobrene likvidnostne ali kreditne linije;
- (c) delna ali popolna izguba zavarovanega kratkoročnega financiranja;
- (d) dodatni likvidnostni odlivi, ki so posledica znižanja bonitetne ocene za do tri stopnje;
- (e) večja nestanovitnost trga, ki vpliva na vrednost zavarovanja s premoženjem ali njegovo kakovost oziroma ki ustvari potrebe po dodatnem zavarovanju s premoženjem;
- (f) nenačrtovana črpanja okvirnih likvidnostnih kreditov ali okvirnih kreditov;
- (g) morebitna obveznost v zvezi s povratnim odkupom dolga ali izpolnjevanjem nepogodbenih obveznosti.

## NASLOV II

**LIKVIDNOSTNI BLAŽILNIK***POGLAVJE 1****Splošne določbe****Člen 6***Sestava likvidnostnega blažilnika**

Da so likvidna sredstva lahko del likvidnostnega blažilnika kreditne institucije, morajo izpolnjevati vse naslednje zahteve:

**▼B**

- (a) splošne zahteve iz člena 7;
- (b) operativne zahteve iz člena 8;
- (c) zadevna merila primernosti za njihovo razvrstitev kot sredstva stopnje 1 ali stopnje 2 v skladu s poglavjem 2.

*Člen 7***Splošne zahteve za likvidna sredstva**

1. Sredstva kreditne institucije morajo biti skladna z odstavki 2–6, da se štejejo za likvidna sredstva.

**▼M1**

2. Sredstva so premoženje, pravice, upravičenja ali deleži, ki jih ima kreditna institucija ali so vključeni v skupino iz točke (a), ki niso obremenjeni. Za te namene se za sredstvo šteje, da ni obremenjeno, če zanj ne veljajo nobene pravne, pogodbene, regulativne ali druge omejitve, ki bi kreditni instituciji preprečevale unovčitev, prodajo, prenos, dodelitev ali na splošno odtujitev sredstva z dokončno prodajo ali z repo poslom v naslednjih 30 koledarskih dneh. Za neobremenjena sredstva se štejejo naslednja sredstva:

- (a) sredstva, vključena v skupino, ki so na voljo za takojšno uporabo kot zavarovanje s premoženjem za pridobitev dodatnega financiranja na podlagi odobrenih kreditnih linij, ki jih ima na voljo kreditna institucija, ki pa še niso financirane, ali, če skupino upravlja centralna banka, na podlagi neodobrenih kreditnih linij, ki jih ima na voljo kreditna institucija, ki še niso financirane. Ta točka vključuje sredstva, ki jih ima kreditna institucija pri kreditni instituciji v združni mreži ali institucionalni shemi za zaščito vlog. Kreditne institucije predpostavljajo, da so sredstva v skupini obremenjena, da se poveča likvidnost na podlagi razvrstitve likvidnosti iz poglavja 2, pri čemer začnejo s sredstvi, ki niso primerna za likvidnostni blažilnik;
- (b) sredstva, ki jih je kreditna institucija prejela kot zavarovanje s premoženjem za namene zmanjševanja kreditnega tveganja pri repo poslih ali financiranja z vrednostnimi papirji, ter ki jih kreditna institucija lahko odtuji.

**▼B**

3. Sredstev ne izdajo sama kreditna institucija, njena nadrejena oseba, ki ni subjekt javnega sektorja, ki ni kreditna institucija, njena podrejena družba ali druga podrejena družba nadrejene osebe ali subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, s katerim ima kreditna institucija tesne povezave.

**▼B**

4. Sredstev ne izda:

**▼M1**

(a) druga kreditna institucija, razen če je izpolnjen en ali več od naslednjih pogojev:

(i) izdajatelj je subjekt javnega sektorja iz točke (c) člena 10(1) ali točke (a) ali (b) člena 11(1);

(ii) sredstvo je krita obveznica iz točke (f) člena 10(1) ali točke (c) ali (d) člena 11(1) ali točke (e) člena 12(1);

(iii) sredstvo spada v kategorijo, ki je opisana v točki (e) člena 10(1);

**▼B**

(b) investicijsko podjetje;

(c) zavarovalnica;

(d) pozavarovalnica;

(e) finančni holding;

(f) mešani finančni holding;

**▼M1**

(g) kateri koli drug subjekt, ki kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2013/36/EU. Za namene tega člena se za SSPE šteje, da ne spadajo med subjekte iz te točke.

**▼B**

5. Vrednost sredstev se lahko določi na podlagi zelo razširjenih in zlahka dostopnih tržnih cen. Ob odsotnosti tržnih cen se vrednost sredstev lahko določi na podlagi formule, ki jo je enostavno izračunati in ki uporablja javno dostopne vhodne podatke ter ni zelo odvisna od velikih predpostavk.

6. Sredstva kotirajo na priznani borzi ali se z njimi trguje na podlagi dokončne prodaje na aktivnih trgih ali z enostavnim repo poslom na splošno sprejetih trgih repo poslov. Ta merila se ocenijo za vsak trg posebej. Sredstva, sprejeta v trgovanje na organiziranem mestu, ki ni priznana borza, bodisi v državi članici bodisi v tretji državi, se štejejo za likvidna samo, kadar je mesto trgovanja aktiven in večji trg za dokončno prodajo sredstev. Kreditna institucija upošteva naslednja najmanjša merila, s katerimi oceni, ali je mesto trgovanja aktiven in večji trg za namene tega odstavka:

(a) pretekle dokaze o obsegu in razvitosti trga, kot ju dokazujejo majhni razmiki med nakupno in prodajno ceno, velik obseg trgovanja ter veliko število raznolikih udeležencev na trgu;



**▼B**

(b) prisotnost zanesljive tržne infrastrukture.

7. Zahteve iz odstavkov 5 in 6 ne veljajo za:

(a) bankovce in kovance iz točke (a) člena 10(1);

**▼M1**

(aa) izpostavljenosti do enot centralne ravni države iz točke (d) člena 10(1);

**▼B**

(b) izpostavljenosti do centralnih bank iz točk (b) in (d) člena 10(1) ter točke (b) člena 11(1);

(c) odobrene okvirne likvidnostne kredite z omejenim dostopom iz točke (d) člena 12(1);

(d) vloge ter drugo financiranje v združnih mrežah in institucionalnih shemah za zaščito vlog iz člena 16.

*Člen 8***Operativne zahteve**

1. Kreditne institucije imajo vzpostavljene politike in limite za zagotavljanje, da deleži likvidnih sredstev, ki sestavljajo njihov likvidnostni blažilnik, vedno ostanejo ustrezno razpršeni. Za te namene kreditne institucije upoštevajo raven razpršenosti med različnimi kategorijami likvidnih sredstev in znotraj iste kategorije likvidnih sredstev iz poglavja 2 tega naslova ter druge relevantne dejavnike v zvezi z razpršenostjo, kot so vrste izdajateljev, nasprotni stranke ali geografska lokacija navedenih izdajateljev in nasprotnih strank.

Pristojni organi lahko uvedejo posebne omejitve ali zahteve glede imetij likvidnih sredstev kreditne institucije, da se zagotovi skladnost z zahtevo iz tega odstavka. Vendar taka omejitev ali zahteva ne velja za:

(a) naslednje kategorije sredstev stopnje 1:

(i) bankovce in kovance iz člena 10(1)(a);

**▼M1**

(ii) izpostavljenosti do centralnih bank iz točk (b) in (d) člena 10(1);

**▼B**

(iii) sredstva, ki predstavljajo terjatve do multilateralnih razvojnih bank in mednarodnih organizacij ali terjatve, za katere te jamčijo, iz člena 10(1)(g);

**▼ B**

- (b) kategorije sredstev stopnje 1, ki predstavljajo terjatve do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali subjektov javnega sektorja ali terjatve, za katere te jamčijo, iz členov 10(1)(c) in (d), če ima kreditna institucija ustrezna sredstva za kritje neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah v valuti države članice ali tretje države ali če sredstva izdajo enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali subjekti javnega sektorja matične države članice kreditne institucije;
- (c) odobrene okvirne likvidnostne kredite z omejenim dostopom iz točke (d) člena 12(1).

2. Kreditne institucije imajo neposreden dostop do svojih imetij likvidnih sredstev ter jih lahko z dokončno prodajo ali repo poslom unovčijo kadar koli v stresnem obdobju, ki traja 30 koledarskih dni, na splošno sprejetih trgih repo poslov. Kreditna institucija ima lahek in hiter dostop do likvidnih sredstev, če ni pravnih ali praktičnih ovir za njeno zmožnost, da tako sredstvo pravočasno unovči.

Sredstva, ki se uporabljajo za izboljšanje kreditne kakovosti v strukturiranih poslih ali za kritje operativnih stroškov kreditnih institucij, se ne štejejo za sredstva, do katerih ima kreditna institucija lahek in hiter dostop.

Sredstva, ki se držijo v tretji državi, v kateri obstajajo omejitve v zvezi z njihovo prosto prenosljivostjo, se štejejo za lahko in hitro dostopna le, če kreditna institucija uporablja ta sredstva za kritje svojih likvidnostnih odlivov v navedeni tretji državi. Sredstva v nekonvertibilni valuti se štejejo za lahko in hitro dostopna le, če kreditna institucija uporablja ta sredstva za kritje svojih likvidnostnih odlivov v navedeni valuti.

3. Kreditne institucije zagotovijo, da njihova likvidna sredstva nadzoruje posebna služba za upravljanje z likvidnostjo v kreditni instituciji. Izpolnjevanje te zahteve se pristojnemu organu dokaže na enega od naslednjih načinov:

- (a) likvidna sredstva se uvrstijo v ločeno skupino, ki jo neposredno upravlja služba za upravljanje z likvidnostjo z izključnim namenom, da jih uporabi kot vir rezervnih finančnih sredstev, vključno med stresnimi obdobji;

**▼ MI**

- (b) vzpostavijo se notranji sistemi in kontrole, s katerimi se službi za upravljanje z likvidnostjo podeli dejanski operativni nadzor, da lahko unovči imetja likvidnih sredstev kadar koli v stresnem obdobju, ki traja 30 koledarskih dni, in za dostop do rezervnih finančnih sredstev, ne da bi to bilo neposredno v nasprotju s kakršnimi koli poslovnimi strategijami ali strategijami za upravljanje tveganja. Zlasti se v likvidnostni blažilnik ne vključijo sredstva, katerih unovčitev bi v stresnem obdobju, ki traja 30 koledarskih dni, brez njihove nadomestitve privedla do ukinitve varovanja pred tveganjem, kar bi ustvarilo odprto pozicijo tveganja, ki bi preseгла notranje omejitve kreditne institucije;

**▼B**

- (c) uporabi se kombinacija možnosti (a) in (b), če pristojni organ meni, da je taka kombinacija sprejemljiva.

4. Kreditne institucije redno in vsaj enkrat letno unovčijo dovolj reprezentativen vzorec svojih deležev likvidnih sredstev z dokončno prodajo ali enostavnim repo poslom na splošno sprejetem trgu repo poslov. Kreditne institucije razvijejo strategije za odtujitev vzorcev likvidnih sredstev, ki so primerni za:

- (a) testiranje dostopa do trga za navedena sredstva ter njihove uporabnosti;
- (b) preverjanje, ali so procesi kreditne institucije za pravočasno unovčitev sredstev učinkoviti;
- (c) čim večje zmanjševanje tveganja, da se na trgu unovčitev sredstev kreditne institucije med stresnimi obdobji dojema negativno.

Zahteva iz prvega pododstavka ne velja za sredstva stopnje 1 iz člena 10, ki niso izjemno visokokakovostne krite obveznice, odobrene okvirne likvidnostne kredite z omejenim dostopom iz pododstavka (d) člena 12(1) ali vloge in drugo likvidnostno financiranje v združenih mrežah in institucionalnih shemah za zaščito vlog iz člena 16.

5. Zahteva iz odstavka 2 kreditnim institucijam ne preprečuje varovanja pred tržnim tveganjem, ki je povezano z njihovimi likvidnimi sredstvi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) kreditna institucija vzpostavi ustrezne notranje dogovore v skladu z odstavkoma 2 in 3 za zagotavljanje, da so navedena sredstva še naprej lahko in hitro dostopna in pod nadzorom službe za upravljanje z likvidnostjo;
- (b) neto likvidnostni odlivi in prilivi, ki nastanejo zaradi predčasne ukinitve varovanja pred tveganjem, se upoštevajo pri vrednotenju relevantnih sredstev v skladu s členom 9.

6. Kreditne institucije zagotovijo, da je valutna denominacija njihovih likvidnih sredstev usklajena z razporeditvijo njihovih neto likvidnostnih odlivov po valutah. Vendar lahko pristojni organi od kreditnih institucij po potrebi zahtevajo, da omejijo valutno neuskklajenost z določitvijo limitov za delež neto likvidnostnih odlivov v določeni valuti, ki se lahko v stresnem obdobju pokrije z deležem likvidnih sredstev, ki niso denominirana v navedeni valuti. Taka omejitev se lahko uporablja samo za valuto poročanja ali valuto, za katero velja ločeno poročanje v skladu s členom 415(2) Uredbe (EU) št. 575/2013. Pri določanju stopnje morebitne omejitve glede valutne neuskklajenosti, ki se lahko uporablja v skladu s tem odstavkom, pristojni organi upoštevajo vsaj:

**▼B**

- (a) ali ima kreditna institucija zmožnost, da:
- (i) uporabi likvidna sredstva za ustvarjanje likvidnosti v valuti in jurisdikciji, iz katere izhajajo neto likvidnostni odlivi;
  - (ii) izvede valutne zamenjave in zbere finančna sredstva na trgih tujih valut v stresnih pogojih, ki so skladni s stresnim obdobjem, ki traja 30 koledarskih dni, iz člena 4;
  - (iii) prenese likvidnostni presežek iz ene valute v drugo ter med jurisdikcijami in pravnimi osebami znotraj njene skupine v stresnih pogojih, ki so skladni s stresnim obdobjem, ki traja 30 koledarskih dni, iz člena 4;
- (b) učinek nenadnih, negativnih gibanj menjalnega tečaja na obstoječe pozicije z valutno neuskklajenostjo in učinkovitost vseh vzpostavljenih varovanj pred tveganjem v tuji valuti.

Za vse omejitve valutne neuskklajenosti, naložene v skladu s tem odstavkom, se šteje, da pomenijo posebno zahtevo glede likvidnosti iz člena 105 Direktive 2013/36/EU.

*Člen 9***Vrednotenje likvidnih sredstev**

Kreditna institucija za namene izračuna svojega količnika likvidnostnega kritja uporablja tržno vrednost svojih likvidnih sredstev. Tržna vrednost likvidnih sredstev se po potrebi zmanjša v skladu z odbitki iz poglavja 2 in člena 8(5)(b).

*POGLAVJE 2***Likvidna sredstva***Člen 10***Sredstva stopnje 1**

1. Sredstva stopnje 1 vključujejo samo sredstva, ki spadajo v eno ali več naslednjih kategorij in v vsakem primeru izpolnjujejo merila primernosti, ki so določena v tej uredbi:

- (a) kovanci in bankovci;
- (b) naslednje izpostavljenosti do centralnih bank:
  - (i) sredstva, ki predstavljajo terjatve do Evropske centralne banke (ECB) ali centralne banke države članice ali terjatve, za katere ta institucija jamči;

**▼B**

- (ii) sredstva, ki predstavljajo terjatve do centralnih bank tretjih držav ali terjatve, za katere te centralne banke jamčijo, če je bila izpostavljenostim do centralne banke ali enot centralne ravni države dodeljena bonitetna ocena imenovane zunanje bonitetne agencije (v nadaljnjem besedilu: ECAI) vsaj kreditne kakovosti 1 v skladu s členom 114(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;

**▼M1**

- (iii) rezerve, ki jih ima kreditna institucija v centralni banki iz točke (i) ali (ii), če je kreditni instituciji dovoljeno dvigniti take rezerve kadar koli v stresnih obdobjih in če so bili pogoji za tak dvig določeni v sporazumu med pristojnim organom kreditne institucije in centralno banko, v kateri so rezerve, ali v veljavnih predpisih zadevne tretje države.

Za namene te točke velja naslednje:

- če rezerve poseduje podrejena kreditna institucija, se pogoji za dvig določijo v sporazumu med pristojnim organom države članice ali tretje države podrejene kreditne institucije in centralno banko, v kateri so rezerve, ali v veljavnih predpisih zadevne tretje države, kot je ustrezno,
- če rezerve poseduje podružnica, se pogoji za dvig določijo v sporazumu med pristojnim organom države članice ali tretje države, v kateri je podružnica, in centralno banko, v kateri so rezerve, ali v veljavnih predpisih zadevne tretje države, kot je ustrezno;

**▼B**

- (c) sredstva, ki predstavljajo terjatve do naslednjih enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali subjektov javnega sektorja ali terjatve, za katere ti jamčijo:
  - (i) centralne ravni države članice;
  - (ii) centralne ravni tretje države, če ji je imenovana ECAI dodelila bonitetno oceno vsaj kreditne kakovosti 1 v skladu s členom 114(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (iii) regionalne ali lokalne ravni države članice, če se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države članice v skladu s členom 115(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (iv) regionalne ali lokalne ravni tretje države, ki so vrste iz točke (ii), če se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni tretje države v skladu s členom 115(4) Uredbe (EU) št. 575/2013;

**▼B**

- (v) subjektov javnega sektorja, če se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države članice ali ene od enot regionalne ali lokalne ravni iz točke (iii) v skladu z odstavkom 4 člena 116 Uredbe (EU) št. 575/2013;

**▼M1**

(d) naslednja sredstva:

- (i) sredstva, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni države ali do centralnih bank tretjih držav, ali sredstva, za katera te jamčijo, ki jim imenovana ECAI ni dodelila bonitetne ocene vsaj kreditne kakovosti 1 v skladu s členom 114(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (ii) rezerve, ki jih ima kreditna institucija v centralni banki iz točke (i), če sme kreditna institucija dvigniti take rezerve kadar koli v stresnih obdobjih in če so bili pogoji za tak dvig določeni bodisi v sporazumu med pristojnimi organi zadevne tretje države in centralno banko, v kateri so rezerve, bodisi v veljavnih predpisih zadevne tretje države.

Za namene točke (ii) velja naslednje:

- če poseduje rezerve podrejena kreditna institucija, se pogoji za dvig določijo bodisi v sporazumu med pristojnim organom države članice ali tretje države podrejene kreditne institucije in centralno banko, v kateri so rezerve, bodisi v veljavnih predpisih zadevne tretje države,
- če rezerve poseduje podružnica, se pogoji za dvig določijo bodisi v sporazumu med pristojnim organom tretje države, v kateri je podružnica, in centralno banko, v kateri so rezerve, bodisi v veljavnih predpisih zadevne tretje države.

Skupni znesek sredstev iz točk (i) in (ii) prvega pododstavka, denominiranih v dani valuti, ki jih lahko kreditna institucija prizna kot sredstva stopnje 1, ne presega zneska neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah kreditne institucije, ki nastanejo v tej isti valuti.

Poleg tega lahko kreditna institucija, kadar so sredstva, ki so v celoti ali deloma zajeta s točkama (i) in (ii) prvega pododstavka, denominirana v valuti, ki ni domača valuta zadevne tretje države, ta sredstva prizna za sredstva stopnje 1 samo do zneska, enakega neto likvidnostnim odlivom kreditne institucije v stresnih razmerah, ki nastanejo v navedeni tuji valuti, ki ustreza poslom kreditne institucije v jurisdikciji, v kateri se prevzema likvidnostno tveganje;

**▼B**

- (e) sredstva, ki jih izdajo kreditne institucije, ki izpolnjujejo vsaj eno od naslednjih dveh zahtev:
- (i) izdajatelj je kreditna institucija, ki jo je ustanovila centralna raven države članice ali regionalna ali lokalna raven države članice oziroma ima v njej sedež, država ali lokalna raven države pa ima pravno obveznost, da zaščiti ekonomske temelje kreditne institucije in ohrani njeno finančno sposobnost delovanja v času njenega obstoja, in vsaka izpostavljenost do navedenih enot regionalne ali lokalne ravni države se po potrebi obravnava kot izpostavljenost do enot centralne ravni države članice v skladu s členom 115(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (ii) kreditna institucija je dajalec promocijskih kreditov, kar za namene tega člena pomeni vsako kreditno institucijo, katere namen je širiti cilje javnega reda Unije ali centralne, regionalne ali lokalne ravni države članice zlasti z zagotavljanjem promocijskih kreditov na nekonkurenčni podlagi in ne z namenom doseganja dobička, če za vsaj 90 % kreditov, ki jih dodeli, neposredno ali posredno jamčijo enote centralne, regionalne ali lokalne ravni in če se kakršne koli izpostavljenosti do navedenih enot regionalne ali lokalne ravni države po potrebi obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države članice v skladu s členom 115(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (f) izpostavljenosti v obliki izjemno visokokakovostnih kritih obveznic, ki izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
- (i) so obveznice iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES ali izpolnjujejo zahteve glede upravičenosti do obravnave iz člena 129(4) ali (5) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (ii) ►**M1** izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo pogoje iz člena 129(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, če pristojni organ odobri delno opustitev iz zadnjega pododstavka člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pogoje iz navedenega pododstavka; ◄
  - (iii) kreditna institucija, ki vlaga v krite obveznice, in izdajatelj izpolnjujeta zahtevo glede preglednosti iz člena 129(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (iv) njihova velikost izdaje je vsaj 500 milijonov EUR (ali enakovreden znesek v nacionalni valuti);
  - (v) kritim obveznicam je bila dodeljena bonitetna ocena imenovane ECAI vsaj kreditne kakovosti 1 v skladu s členom 129(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, enakovredna kreditna kakovost v primeru kratkoročne bonitetne ocene ali pa jim je bila dodeljena 10-odstotna utež tveganja v skladu s členom 129(5) navedene uredbe, če jim ni bila dodeljena bonitetna ocena;

**▼B**

- (vi) kritno premoženje vedno izpolnjuje zahtevo glede pokritosti sredstev v višini vsaj 2 % nad zneskom, ki je potreben za poplačilo terjatev, ki izhajajo iz kritih obveznic;
- (g) sredstva, ki predstavljajo terjatve do multilateralnih razvojnih bank in mednarodnih organizacij ali terjatve, za katere te jamčijo, iz člena 117(2) oziroma člena 118 Uredbe (EU) št. 575/2013.

**▼M1**

- 2. Za tržno vrednost izjemno visokokakovostnih kritih obveznic iz točke (f) odstavka 1 velja vsaj 7-odstotni odbitek. Za vrednost preostalih sredstev stopnje 1 ni potreben odbitek, razen kot je določeno v zvezi z delnicami in enotami v KNP v točkah (b) in (c) člena 15(2).

**▼B***Člen 11***Sredstva stopnje 2A**

1. Sredstva stopnje 2A vključujejo samo sredstva, ki spadajo v eno ali več naslednjih kategorij in v vsakem primeru izpolnjujejo merila primernosti, ki so določena v tej uredbi:

- (a) sredstva, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja v državi članici ali terjatve, za katere te institucije jamčijo, če je bila izpostavljenostim do njih dodeljena 20-odstotna utež tveganja v skladu s členoma 115(1) in (5) in členom 116(1), (2) in (3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) sredstva, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni države ali centralne banke tretje države ali enot regionalne, lokalne ravni države ali subjekta javnega sektorja v tretji državi ali terjatve, za katere te institucije jamčijo, če jim je bila dodeljena 20-odstotna utež tveganja v skladu s členom 114(2), 115 ali 116 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) izpostavljenosti v obliki visokokakovostnih kritih obveznic, ki izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
  - (i) so obveznice iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES ali izpolnjujejo zahteve glede upravičenosti do obravnave, kot so določene v členu 129(4) ali (5) Uredbe (EU) št. 575/2013;

**▼M1**

- (ii) izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo pogoje iz člena 129(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, če pristojni organ odobri delno opustitev iz zadnjega pododstavka člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pogoje iz navedenega pododstavka;



**▼B**

- (iii) kreditna institucija, ki vlaga v krite obveznice, in izdajatelj izpolnjujeta zahtevo glede preglednosti iz člena 129(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (iv) njihova velikost izdaje je vsaj 250 milijonov EUR (ali enakovreden znesek v nacionalni valuti);
  - (v) kritim obveznicam je bila dodeljena bonitetna ocena imenovane ECAI vsaj kreditne kakovosti 2 v skladu s členom 129(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, enakovredna kreditna kakovost v primeru kratkoročne bonitetne ocene ali pa jim je bila dodeljena 20-odstotna utež tveganja v skladu s členom 129(5) navedene uredbe, če jim ni bila dodeljena bonitetna ocena;
  - (vi) kritno premoženje vedno izpolnjuje zahtevo glede pokritosti sredstev v višini vsaj 7 % nad zneskom, ki je potreben za poplačilo terjatev, ki izhajajo iz kritih obveznic. Vendar, če krite obveznice z bonitetno oceno kreditne kakovosti 1 ne izpolnjujejo zahteve glede najmanjše velikosti izdaje za izjemno visokokakovostne krite obveznice v skladu s točko (f)(iv) člena 10(1), vendar izpolnjujejo zahteve za visokokakovostne krite obveznice iz točk (i), (ii), (iii) in (iv), se zanje namesto tega uporablja zahteva glede najmanjše pokritosti sredstev v višini 2 %;
- (d) izpostavljenosti v obliki kritih obveznic, ki jih izdajo kreditne institucije v tretjih državah, ki izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
- (i) so krite obveznice v skladu z nacionalno zakonodajo tretje države, v kateri morajo biti opredeljene kot dolžniški vrednostni papirji, ki jih izda kreditna institucija ali podrejena družba, ki je v celoti v lasti kreditne institucije, ki jamči za izdajo, ter ki so zavarovane s kritnim premoženjem, v zvezi s katerim lahko imetniki obveznic neposredno zagotovijo odplačilo glavnice in obresti na prednostni podlagi v primeru neizpolnjevanja obveznosti izdajatelja;
  - (ii) za izdajatelja in krite obveznice velja v skladu z nacionalno zakonodajo v tretji državi poseben javni nadzor z namenom zaščite imetnikov obveznic, nadzorniška in regulativna ureditev, ki se uporablja v tretji državi, pa morata biti vsaj enakovredni ureditvam, ki se uporabljajo v Uniji;
  - (iii) krite obveznice so zavarovane s skupino sredstev ene vrste ali več vrst, ki so opisane v točki (b), točkah (d)(i) in (f)(i) ali točki (g) člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013. Če skupina vsebuje kredite, zavarovane z nepremičninami, morajo biti izpolnjene zahteve iz člena 208 in člena 229(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

**▼ M1**

- (iv) izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo pogoje iz člena 129(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, če pristojni organ odobri delno opustitev iz zadnjega pododstavka člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pogoje iz navedenega pododstavka;

**▼ B**

- (v) kreditna institucija, ki vlaga v krite obveznice, in izdajatelj izpolnjujeta zahtevo glede preglednosti iz člena 129(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (vi) kritim obveznicam je bila dodeljena bonitetna ocena imenovane ECAI vsaj kreditne kakovosti 1 v skladu s členom 129(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, enakovredna kreditna kakovost v primeru kratkoročne bonitetne ocene ali pa jim je bila dodeljena 10-odstotna utež tveganja v skladu s členom 129(5) navedene uredbe, če jim ni bila dodeljena bonitetna ocena, in
  - (vii) kritno premoženje vedno izpolnjuje zahtevo glede pokritosti sredstev v višini vsaj 7 % nad zneskom, ki je potreben za poplačilo terjatev, ki izhajajo iz kritih obveznic. Vendar, če je velikost izdaje kritih obveznic 500 milijonov EUR (oziroma enakovreden znesek v domači valuti) ali več, se zanje namesto tega uporablja zahteva glede najmanjše pokritosti sredstev v višini 2 %;
- (e) podjetniške dolžniške vrednostne papirje, ki izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
- (i) dodeljena jim je bila bonitetna ocena imenovane ECAI vsaj kreditne kakovosti 1 v skladu s členom 122 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali enakovredna kreditna kakovost v primeru kratkoročne bonitetne ocene;
  - (ii) velikost izdaje vrednostnih papirjev je vsaj 250 milijonov EUR (ali enakovreden znesek v nacionalni valuti);
  - (iii) najdaljše obdobje do zapadlosti vrednostnih papirjev je 10 let od izdaje.

2. Za tržno vrednost vseh sredstev stopnje 2A velja vsaj 15-odstotni odbitek.

*Člen 12***Sredstva stopnje 2B**

1. Sredstva stopnje 2B vključujejo samo sredstva, ki spadajo v eno ali več naslednjih kategorij in v vsakem primeru izpolnjujejo merila primernosti, ki so določena v tej uredbi:

- (a) izpostavljenosti v obliki vrednostnih papirjev s premoženjskim kritjem, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 13;

**▼B**

- (b) podjetniški dolžniški vrednostni papirji, ki izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
- (i) dodeljena jim je bila bonitetna ocena imenovane ECAI vsaj kreditne kakovosti 3 v skladu s členom 122 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali enakovredna kreditna kakovost v primeru kratkoročne bonitetne ocene;
  - (ii) velikost izdaje vrednostnih papirjev je vsaj 250 milijonov EUR (ali enakovreden znesek v nacionalni valuti);
  - (iii) najdaljše obdobje do zapadlosti vrednostnih papirjev je 10 let od izdaje.
- (c) delnice, ki izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
- (i) so del glavnega borznega indeksa v državi članici ali tretji državi, kot so ga opredelili pristojni organi ali relevantni javni organi v tretji državi za namene te točke. Če pristojni organ ali javni organ ni sprejel sklepa o glavnih borznih indeksih, kreditna institucija kot tak indeks obravnava borzni indeks, ki ga sestavljajo vodilna podjetja v ustrezni jurisdikciji;
  - (ii) so denominirane v valuti matične države članice kreditne institucije oziroma, če so denominirane v drugi valuti, se štejejo kot sredstva stopnje 2B samo do zneska, s katerim se pokrijejo neto likvidnostni odlivi v stresnih razmerah v navedeni valuti ali v jurisdikciji, v kateri se prevzema likvidnostno tveganje, in
  - (iii) so dokazano zanesljiv stalen vir likvidnosti, tudi v stresnih obdobjih. Šteje se, da je ta zahteva izpolnjena, če stopnja znižanja cene delnice ali zvišanja njenega odbitka v obdobju stresnih razmer na trgu, ki traja 30 koledarskih dni, ni presegla 40 % oziroma 40 odstotnih točk, in
- (d) odobreni okvirni likvidnostni krediti z omejenim dostopom, ki jih lahko zagotovi ECB, centralna banka države članice ali centralna banka tretje države, če so izpolnjene zahteve iz člena 14.
- (e) izpostavljenosti v obliki visokokakovostnih kritih obveznic, ki izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
- (i) so obveznice iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES ali izpolnjujejo zahteve glede upravičenosti do obravnave iz člena 129(4) ali (5) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (ii) kreditna institucija, ki vlaga v krite obveznice, izpolnjuje zahtevo glede preglednosti iz člena 129(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;

**▼B**

- (iii) izdajatelj kritih obveznic vsaj vsako četrletje da vlagateljem na voljo informacije iz člena 129(7)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (iv) njihova velikost izdaje je vsaj 250 milijonov EUR (ali enakovreden znesek v nacionalni valuti);
  - (v) krite obveznice so zavarovane izključno s sredstvi iz točk (a), (d)(i) in (e) člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (vi) skupina sredstev, namenjenih kritju, je sestavljena izključno iz izpostavljenosti, ki so primerne za 35-odstotno ali nižjo utež tveganja v skladu s členom 125 Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditno tveganje;
  - (vii) kritno premoženje vedno izpolnjuje zahtevo glede pokritosti sredstev v višini vsaj 10 % nad zneskom, ki je potreben za poplačilo terjatev, ki izhajajo iz kritih obveznic;
  - (viii) kreditna institucija izdajateljica mora mesečno javno razkriti podatek, da kritno premoženje izpolnjuje zahtevo glede pokritosti sredstev v višini 10 %;
- (f) za kreditne institucije, ki v skladu z njihovim statutom iz verskih razlogov ne smejo držati obrestonosnih sredstev, neobrestonosna sredstva, ki predstavljajo terjatev do centralnih bank ali zanje jamčijo centralne banke oziroma centralna raven države ali centralna banka tretje države oziroma regionalna ali lokalna raven države ali subjekt javnega sektorja v tretji državi, če imajo navedena sredstva bonitetno oceno imenovane ECAI vsaj stopnje kreditne kakovosti 5 v skladu s členom 114 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali enakovredno stopnjo kreditne kakovosti v primeru kratkoročne bonitetne ocene.

2. Za tržno vrednost vseh sredstev stopnje 2B veljajo naslednji najmanjši odbitki:

- (a) veljavni odbitek iz člena 13(14) za listinjenja stopnje 2B;
- (b) 50-odstotni odbitek za podjetniške dolžniške vrednostne papirje iz odstavka 1(b);
- (c) 50-odstotni odbitek za delnice iz odstavka 1(c);
- (d) 30-odstotni odbitek za programe ali izdaje kritih obveznic iz odstavka 1(e);
- (e) 50-odstotni odbitek za neobrestonosna sredstva iz odstavka 1(f).

3. Za kreditne institucije, ki v skladu z njihovim statutom iz verskih razlogov ne smejo držati obrestonosnih sredstev, lahko pristojni organ dovoli odstopanje od točk (ii) ali (iii) odstavka 1(b) tega člena, če obstajajo dokazi o nezadostni razpoložljivosti neobrestonosnih sredstev, ki izpolnjujejo te zahteve, in če so zadevna neobrestonosna sredstva dovolj likvidna na zasebnih trgih.

**▼B**

Pri določanju, ali so neobrestonosna sredstva dovolj likvidna za namene prvega pododstavka, pristojni organ upošteva naslednje dejavnike:

- (a) razpoložljive podatke v zvezi z njihovo tržno likvidnostjo, vključno z obsegom trgovanja, ugotovljenimi razmiki med prodajno in nakupno ceno, nestanovitnostjo cen ter učinkom na cene, in
- (b) druge dejavnike, ki so relevantni za njihovo likvidnost, vključno s preteklimi podatki o obsegu in razvitosti trga za navedena neobrestonosna sredstva, številom in raznovrstnostjo udeležencev na trgu in obstojem zanesljive tržne infrastrukture.

*Člen 13***Listinjenja stopnje 2B****▼M1**

1. Izpostavljenosti v obliki vrednostnih papirjev s premoženjskim kritjem iz člena 12(1)(a) se štejejo za listinjenja stopnje 2B, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) za listinjenje se lahko uporablja in tudi se uporablja oznaka „STS“ ali „enostavno, pregledno in standardizirano“ ali oznaka, ki se neposredno ali posredno sklicuje na te izraze, v skladu z Uredbo (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta <sup>(1)</sup>;
- (b) izpolnjena so merila iz odstavka 2 in odstavkov 10 do 13 tega člena.

**▼B**

2. Pozicija v listinjenju in izpostavljenosti, na katerih temelji pozicija, izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

**▼M1**

- (a) imenovana ECAI je poziciji v skladu s členom 264 Uredbe (EU) št. 575/2013 dodelila bonitetno oceno vsaj kreditne kakovosti 1 ali enakovredno stopnjo kreditne kakovosti v primeru kratkoročne bonitetne ocene;
- (b) pozicija je v najbolj nadrejeni tranši ali tranšah listinjenja in ima vseskozi med trajanjem posla največjo prednost pri poplačilu. Za te namene se tranša šteje za najbolj nadrejeno, če po obvestilu o izvršbi in, če je ustrezno, zahtevi po takojšnjem plačilu tranša ni podrejena drugim tranšam istega posla ali sheme listinjenja glede

<sup>(1)</sup> Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

▼ **M1**

prejemanja plačil iz glavnice in obresti, ne da bi se upoštevali zapadli zneski, nastali na osnovi pogodb o obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentih, provizij ali podobnih drugih plačil v skladu s členom 242(6) Uredbe (EU) št. 575/2013;

▼ **B**

(g) ► **M1** pozicija v listinjenju je krita s skupino osnovnih izpostavljenosti in te osnovne izpostavljenosti ali vse spadajo samo v eno od naslednjih podkategorij ali pa so sestavljene iz kombinacije stanovanjskih kreditov iz točke (i) in stanovanjskih kreditov iz točke (ii): ◀

(i) stanovanjski krediti, zavarovani s hipoteko z največjo prednostjo pri poplačilu, ki se odobrijo posameznikom za nakup njihovega glavnega prebivališča, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

— krediti v skupini v povprečju izpolnjujejo zahtevo glede razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine iz točke (i) člena 129(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013;

— nacionalna zakonodaja države članice, iz katere izvirajo krediti, določa omejitve razmerja med kreditom in dohodkom pri znesku, ki si ga lahko izposodi dolžnik v okviru stanovanjskega kredita, navedena država članica pa je to zakonodajo uradno priglasila Komisiji in EBA. Omejitve razmerja med kreditom in dohodkom se izračuna na osnovi bruto letnega dohodka dolžnika, pri čemer se upoštevajo davčne in druge obveznosti dolžnika ter tveganje spremembe obrestnih mer med trajanjem kredita. Za vsak stanovanjski kredit v skupini odstotek dolžnikovega bruto dohodka, ki se lahko porabi za odplačevanje kredita, vključno z obrestmi, glavnico in provizijami, ne sme presegati 45 %;

(ii) v celoti zjamčeni stanovanjski krediti iz člena 129(1)(e) Uredbe (EU) št. 575/2013, če krediti izpolnjujejo zahteve glede zavarovanja s premoženjem iz navedenega odstavka in zahtevo glede povprečnega razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine iz točke (i) člena 129(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013;

**▼ B**

- (iii) komercialni krediti, zakupi in okvirni krediti za podjetja, ustanovljena v državi članici, za financiranje naložb v osnovna sredstva ali poslovne dejavnosti, ki niso nakup ali razvoj poslovne nepremičnine, če je ob izdaji listinjenja vsaj 80 % kreditojemalcev v skupini v smislu portfelja majhnih in srednje velikih podjetij ter če nobeden od kreditojemalcev ni institucija, kot je opredeljena v členu 4(1)(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;

**▼ M1**

- (iv) avtomobilski krediti in zakupi za kreditojemalce ali zakupnike, ki imajo sedež v državi članici oziroma so rezidenti države članice. Za te namene avtomobilski krediti ali zakupi vključujejo kredite ali zakupe za financiranje motornih vozil ali priklopnih vozil, kot so opredeljena v točkah (11) in (12) člena 3 Direktive 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta <sup>(1)</sup>, kmetijskih ali gozdarskih traktorjev iz Uredbe (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta <sup>(2)</sup>, dvokolesnih motornih koles ali trikolesnikov na motorni pogon iz Uredbe (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta <sup>(3)</sup> ali goseničnih vozil iz točke (c) člena 2(2) Direktive 2007/46/ES. Taki krediti ali zakupi lahko vključujejo pomožno zavarovanje in storitve ali dodatne dele vozil ter v primeru zakupov preostalo vrednost zakupljenih vozil. Vsi krediti in zakupi v skupini so zavarovani s pravico do poplačila ali zavarovanjem z največjo prednostjo pri poplačilu za vozilo ali ustreznim jamstvom v korist SSPE, kot je določba o pridržku lastninske pravice;

**▼ B**

- (v) krediti in okvirni krediti za posameznike, ki so rezidenti države članice, za namene osebne potrošnje, potrošnje družine in potrošnje gospodinjstva;

**▼ M1**

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

**▼ B**

10. Osnovne izpostavljenosti ne smejo izvirati iz kreditne institucije s pozicijo v listinjenju v svojem likvidnostnem blažilniku, njene podrejene družbe, nadrejene osebe, podrejene družbe nadrejene osebe ali katerega koli drugega podjetja, ki je tesno povezano s to kreditno institucijo.

11. Velikost izdaje tranše je vsaj 100 milijonov EUR (ali enakovreden znesek v nacionalni valuti).

<sup>(1)</sup> Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL L 263, 9.10.2007, str. 1).

<sup>(2)</sup> Uredba (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. februarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru kmetijskih in gozdarskih vozil (UL L 60, 2.3.2013, str. 1).

<sup>(3)</sup> Uredba (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru dvo- ali trikolesnih vozil in štirikolesnikov (UL L 60, 2.3.2013, str. 52).

**▼B**

12. Preostalo tehtano povprečno trajanje tranše je pet let ali manj, kar se izračuna z uporabo predpostavke glede določitve cene predčasnega odplačila posla ali stalne stopnje predčasnega odplačila v višini 20 %, odvisno od tega, kaj je nižje, pri čemer kreditna institucija domneva, da se posel izvrši na prvi možni dovoljeni datum izvršitve posla.

13. Originator izpostavljenosti, na katerih temelji listinjenje, je institucija, kot je opredeljena v členu 4(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali podjetje, katerega glavna dejavnost je ena ali več dejavnosti iz točk 2–12 in 15 Priloge I k Direktivi 2013/36/EU.

14. Za tržno vrednost listinjenj stopnje 2B veljajo naslednji najmanjši odbitki:

- (a) 25 % za listinjenja, krita s podkategorijami sredstev iz točk (g)(i), (ii) in (iv) odstavka 2;
- (b) 35 % za listinjenja, krita s podkategorijami sredstev iz točk (g)(iii) in (v) odstavka 2.

*Člen 14***Odobreni okvirni likvidnostni krediti z omejenim dostopom**

Da se štejejo za sredstva stopnje 2B, odobreni okvirni likvidnostni krediti z omejenim dostopom, ki jih lahko zagotovi centralna banka iz odstavka (1)(d) člena 12, izpolnjujejo vsa naslednja merila:

- (a) v obdobju, ki ni stresno obdobje, za ta kredit velja provizija za prevzete obveznosti na skupni odobreni znesek, ki je najmanj višja izmed naslednjega:

- (i) 75 bazičnih točk letno ali
- (ii) vsaj 25 bazičnih točk letno več od razlike med donosom sredstev, ki so se uporabila za kritje tega kredita, in donosom reprezentativnega portfelja likvidnih sredstev po prilagoditvi za kakršne koli pomembne razlike v kreditnem tveganju.

V stresnem obdobju lahko centralna banka zmanjša provizijo za prevzete obveznosti, opisano v prvem pododstavku te točke, če so bile izpolnjene najmanjše zahteve, ki se uporabljajo za okvirne likvidnostne kredite v okviru alternativnih pristopov k likvidnosti v skladu s členom 19;

- (b) kredit je krit z neobremenjenimi sredstvi vrste, ki jo določi centralna banka. Sredstva, ki so zagotovljena kot zavarovanje s premoženjem, izpolnjujejo vsa naslednja merila:



**▼B**

- (i) so v obliki, ki omogoča njihov hiter prenos do centralne banke, če se zahteva odplačilo kredita;
  - (ii) njihova vrednost po odbitku, kot ga uporabi centralna banka, je zadostna, da pokrijejo celotno vrednost kredita;
  - (iii) ne štejejo se za likvidna sredstva za namene likvidnostnega blažilnika kreditne institucije;
- (c) kredit je skladen s politiko centralne banke glede nasprotnih strank;
- (d) obdobje, za katero je odobren kredit, je daljše od stresnega obdobja, ki traja 30 koledarskih dni, iz člena 4;
- (e) centralna banka kredita ne razveljavi pred njegovo pogodbeno zapadlostjo in ne sprejmejo se nobeni nadaljnji sklepi o kreditu, dokler je zadevna kreditna institucija ocenjena za plačilno sposobno;
- (f) obstaja formalna politika, ki jo objavi centralna banka, v kateri so navedeni njen sklep o dodelitvi odobrenega okvirnega likvidnostnega kredita z omejenim dostopom, pogoji, ki urejajo kredit, in vrste kreditnih institucij, ki so upravičene, da zaprosijo za navedene kredite.

*Člen 15***KNP**

1. Delnice ali enote v KNP se štejejo za likvidna sredstva iste stopnje kot likvidna sredstva, na katerih temelji zadevni podjem, do največje vrednosti v višini 500 milijonov EUR (ali enakovrednega zneska v nacionalni valuti) za vsako kreditno institucijo na posamični podlagi, če:

- (a) so bile izpolnjene zahteve iz člena 132(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) KNP vlaga samo v likvidna sredstva ali izvedene finančne instrumente, in sicer v slednje samo do mere, ki je potrebna za zmanjševanje obrestnega, valutnega ali kreditnega tveganja v portfelju.

2. Kreditne institucije za vrednost njihovih delnic ali enot v KNP uporabljajo naslednje najmanjše odbitke glede na kategorijo likvidnih sredstev, namenjenih kritju:

- (a) 0 % za kovance in bankovce ter izpostavljenosti do centralnih bank iz člena 10(1)(b);
- (b) 5 % za sredstva stopnje 1, ki niso izjemno visokokakovostne krite obveznice;

**▼B**

- (c) 12 % za izjemno visokokakovostne krite obveznice iz člena 10(1)(f);
  - (d) 20 % za sredstva stopnje 2A;
  - (e) 30 % za listinjenja stopnje 2B, krita s podkategorijami sredstev iz točk (i), (ii) in (iv) člena 13(2)(g);
  - (f) 35 % za krite obveznice stopnje 2B iz člena 12(1)e;
  - (g) 40 % za listinjenja stopnje 2B, krita s podkategorijami sredstev iz točk (iii) in (v) člena 13(2)(g), in
  - (h) 55 % za podjetniške dolžniške vrednostne papirje stopnje 2B iz člena 12(1)(b), delnice iz člena 12(1)(c) in neobrestonosna sredstva iz člena 12(1)(f).
3. Pristop iz odstavka 2 se uporablja na naslednji način:

- (a) če je kreditna institucija seznanjena z izpostavljenostmi, na katerih temelji KNP, lahko opravi vpogled v navedene osnovne izpostavljenosti, da jim dodeli ustrezen odbitek v skladu z odstavkom 2;

**▼M1**

- (b) če kreditna institucija ni seznanjena z izpostavljenostmi, na katerih temelji KNP, za namene določanja ravni likvidnosti osnovnih sredstev in za namene določitve ustreznega odbitka za ta sredstva predpostavlja, da KNP vlaga v likvidna sredstva do največjega dovoljenega zneska v okviru svoje naložbene politike v istem vrstnem redu, kot so ta sredstva razvrščena za namene odstavka 2, pri čemer začne pri sredstvih iz točke (h) odstavka 2, nato pa nadaljuje v naraščajočem vrstnem redu, dokler ne doseže največjega skupnega naložbenega limita,

**▼B**

4. Kreditne institucije oblikujejo zanesljive metodologije in postopke za izračun tržne vrednosti in odbitkov za delnice ali enote v KNP ter poročanje o njih. Če izpostavljenost ni dovolj pomembna, da bi kreditna institucija oblikovala svoje metodologije in če v vsakem posameznem primeru pristojni organ meni, da je bil ta pogoj izpolnjen, se lahko kreditna institucija za izračun odbitkov za delnice in enote v KNP ter poročanje o njih zanaša samo na naslednje tretje osebe:

- (a) depotno družbo KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in vse take vrednostne papirje deponira pri tej depotni družbi, ali
- (b) za druge KNP družbo za upravljanje KNP, če družba za upravljanje KNP izpolnjuje zahteve iz člena 132(3)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013.

**▼M1**

Točnost izračunov, ki jih opravi depotna družba ali družba za upravljanje KNP pri določanju tržne vrednosti in odbitkov za delnice ali enote v KNP, vsaj enkrat na leto potrdi zunanji revizor.

**▼B**

5. Če kreditna institucija ne izpolnjuje zahtev iz odstavka 4 tega člena v zvezi z delnicami in enotami v KNP, jih preneha priznavati za likvidna sredstva za namene te uredbe v skladu s členom 18.

**▼M1***Člen 16***Vloge ter drugo financiranje v združnih mrežah in institucionalnih shemah za zaščito vlog**

1. Če kreditna institucija spada v institucionalno shemo za zaščito vlog vrste, omenjene v členu 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, mrežo, ki bi bila upravičena do opustitve uporabe iz člena 10 navedene uredbe, ali združno mrežo v državi članici, se lahko vpogledne vloge, ki jih ima kreditna institucija pri centralni instituciji, obravnavajo kot likvidna sredstva, razen če centralna institucija, ki prejme vloge, te obravnava kot vloge za operativne namene. Če se vloge obravnavajo kot likvidna sredstva, se obravnavajo v skladu z eno od naslednjih določb:

- (a) če mora v skladu z nacionalno zakonodajo ali pravno zavezujočimi dokumenti, ki urejajo shemo ali mrežo, centralna institucija imeti ali vlagati vloge v likvidna sredstva določene ravni ali kategorije, se vloge obravnavajo kot likvidna sredstva iste stopnje ali kategorije v skladu s to uredbo;
- (b) če kreditni instituciji ni treba imeti ali vlagati vlog v likvidna sredstva določene stopnje ali kategorije, se vloge obravnavajo kot sredstva stopnje 2B v skladu s to uredbo, za njihov neporavnani znesek pa se uporablja najmanjši odbitek v višini 25 %.

2. Če ima v skladu z zakonodajo države članice ali pravno zavezujočimi dokumenti, ki urejajo eno od mrež ali shem, opisanih v odstavku 1, kreditna institucija dostop do nečrpanega likvidnostnega financiranja centralne institucije ali druge institucije v isti mreži ali shemi v roku 30 koledarskih dni, se tako financiranje obravnava kot sredstvo stopnje 2B, v obsegu, v katerem ni zavarovano z likvidnimi sredstvi in v katerem se ne obravnava v skladu z določbami člena 34. Za nečrpani odobreni glavni znesek likvidnostnega financiranja se uporablja najmanjši odbitek v višini 25 %.

**▼B***Člen 17***Sestava likvidnostnega blažilnika po stopnjah sredstev**

1. Kreditne institucije vedno izpolnjujejo naslednje zahteve o sestavi njihovega likvidnostnega blažilnika:

- (a) vsaj 60 % likvidnostnega blažilnika sestavljajo sredstva stopnje 1;

**▼ B**

- (b) vsaj 30 % likvidnostnega blažilnika sestavljajo sredstva stopnje 1 brez upoštevanja izjemno visokokakovostnih kritih obveznic iz člena 10(1)(f);
- (c) največ 15 % likvidnostnega blažilnika sestavljajo sredstva stopnje 2B.

**▼ M1**

2. Zahteve iz odstavka 1 se uporabljajo po prilagoditvi za učinek, ki ga imajo na likvidna sredstva posli zavarovanega financiranja, zavarovani kreditni posli ali posli zamenjave zavarovanja z uporabo likvidnih sredstev na vsaj eni strani posla, če ti posli zapadejo v 30 koledarskih dneh, potem ko se odštejejo vsi veljavni odbitki, in če kreditna institucija izpolnjuje operativne zahteve iz člena 8.

**▼ B**

3. Kreditne institucije sestavo svojega likvidnostnega blažilnika izračunajo v skladu s formulami iz Priloge I k tej uredbi.

**▼ M1**

4. Pristojni organ lahko v posameznih primerih opusti uporabo odstavkov 2 in 3, deloma ali v celoti, v zvezi z enim ali več zavarovanimi posli financiranja, zavarovanimi kreditnimi posli ali posli zamenjave zavarovanja, pri katerih se uporabljajo likvidna sredstva na vsaj eni strani posla in ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) nasprotna stranka v poslu ali poslih je ECB ali centralna banka države članice;
- (b) obstajajo izjemne okoliščine, ki pomenijo sistemsko tveganje za bančni sektor ene ali več držav članic;
- (c) pristojni organ se pred odobritvijo opustitve posvetuje s centralno banko, ki je nasprotna stranka v poslu ali poslih, in tudi z ECB, če je zadevna centralna banka centralna banka Eurosistema.

5. EBA do 19. novembra 2020 Komisiji poroča o tehnični primernosti mehanizma poravnave iz odstavkov 2 do 4 in o tem, ali bo verjetno imel škodljive učinke na poslovanje in profil tveganja kreditnih institucij s sedežem v Uniji, na stabilnost in pravilno delovanje finančnih trgov, na gospodarstvo ali na prenos denarne politike v gospodarstvo. V tem poročilu se oceni možnost spremembe mehanizma za poravnavo iz odstavkov 2 do 4 in, če EBA ugotovi, da sedanji mehanizem poravnave ni tehnično ustrezen ali ima škodljive učinke, bi se morale v njem priporočiti alternativne rešitve in oceniti njihov učinek.

Komisija pri pripravi morebitnih nadaljnjih delegiranih aktov na podlagi pooblastila iz člena 460 Uredbe (EU) št. 575/2013 upošteva poročilo EBA iz prejšnjega pododstavka.

**▼B***Člen 18***Kršitev zahtev**

1. Če likvidno sredstvo preneha izpolnjevati veljavne splošne zahteve iz člena 7, operativne zahteve iz člena 8(2) ali katera koli druga veljavna merila primernosti iz tega poglavja, ga kreditna institucija preneha priznavati za likvidno sredstvo najpozneje 30 koledarskih dni od datuma kršitve zahtev.
  
2. Odstavek 1 se uporablja za delnice ali enote v KNP, ki prenehajo izpolnjevati zahteve za primernost, samo, če ne presežejo 10 % vseh sredstev KNP.

*Člen 19***Alternativni pristopi k likvidnosti**

1. Če kreditna institucija nima dovolj likvidnih sredstev v določeni valuti, da bi dosegla količnik likvidnostnega kritja iz člena 4, velja ena ali več naslednjih določb:
  - (a) zahteva glede valutne usklajenosti iz člena 8(6) ne velja za navedeno valuto;
  
  - (b) kreditna institucija lahko krije primanjkljaj kreditnih sredstev v valuti z okvirnimi krediti centralne banke v državi članici ali tretji državi v navedeni valuti, če okvirni krediti izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
    - (i) so pogodbeno nepreklicno odobreni za naslednjih 30 koledarskih dni;
  
    - (ii) vključujejo provizijo, ki se plača ne glede na morebitni znesek, ki se črpa iz naslova navedenih okvirnih kreditov;
  
    - (iii) provizija je določena v takem znesku, da neto donos sredstev, ki so se uporabila za zavarovanje teh okvirnih kreditov, ni višji od neto donosa reprezentativnega portfelja likvidnih sredstev po prilagoditvi za kakršne koli pomembne razlike v kreditnem tveganju;
  
  - (c) če primanjkuje sredstev stopnje 1, vendar je na voljo dovolj sredstev stopnje 2A, ima lahko kreditna institucija v likvidnostnem blažilniku dodatna sredstva stopnje 2A, zgornje meje za stopnje sredstev iz člena 17 pa se v skladu s tem ustrezno spremenijo. Za ta dodatna sredstva stopnje 2A velja najmanjši odbitek v višini 20 %. Za vsa sredstva stopnje 2B, ki jih ima kreditna institucija, veljajo odbitki, ki se v vsakem primeru uporabljajo v skladu s tem poglavjem.

**▼B**

2. Kreditne institucije uporabijo odstopanja iz poglavja 1 na obratno sorazmerni podlagi glede na razpoložljivost relevantnih likvidnih sredstev. Kreditne institucije ocenijo svoje likvidnostne potrebe za uporabo tega člena, pri čemer upoštevajo svojo zmožnost, da z dobrim upravljanjem likvidnosti zmanjšajo potrebo po navedenih likvidnih sredstvih in imetjih navedenih sredstev, ki jih imajo drugi udeleženci na trgu.

3. Valute, za katere se lahko uporabijo odstopanja iz odstavka 1, in obseg, do katerega je eno ali več odstopanj lahko skupaj na voljo za določeno valuto, se določijo z izvedbeno uredbo, ki jo Komisija sprejme v skladu s členom 419(4) Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. Podrobni pogoji, ki veljajo za uporabo odstopanj iz odstavkov 1(a) in (b), se določijo z delegiranim aktom, ki ga Komisija sprejme v skladu s členom 419(5) Uredbe (EU) št. 575/2013.

## NASLOV III

**LIKVIDNOSTNI ODLIVI IN PRILIVI***POGLAVJE 1**Neto likvidnostni odlivi**Člen 20***Opredelitev neto likvidnostnih odlivov**

1. Neto likvidnostni odlivi so vsota likvidnostnih odlivov iz točke (a), od katerih se odšteje vsota likvidnostnih prilivov iz točke (b), vendar niso manjši od nič, izračunajo pa se na naslednji način:

- (a) vsota likvidnostnih odlivov, kot so opredeljeni v poglavju 2;
- (b) vsota likvidnostnih prilivov, kot so opredeljeni v poglavju 3, ki se izračuna na naslednji način:
  - (i) prilivi, izvzeti iz uporabe zgornje meje, kot je določeno v členu 33(2) in (3);
  - (ii) prilivi iz člena 33(4) ali 90 % odlivov iz točke (a) – odvisno od tega, kaj je nižje – od katerih se odštejejo izvzeti prilivi iz člena 33(2) in (3), pri čemer vrednost ne sme biti manjša od nič;
  - (iii) prilivi, ki niso prilivi iz členov 33(2), (3) in (4), ali 75 % odlivov iz točke (a) – odvisno od tega, kaj je nižje – od katerih se odštejejo izvzeti prilivi iz člena 33(2) in (3) in prilivi iz člena 33(4), deljeno z 0,9, da se upošteva učinek zgornje meje v višini 90 %, pri čemer vrednost ne sme biti manjša od nič.

**▼B**

2. Likvidnostni prilivi in likvidnostni odlivi se ocenijo v stresnem obdobju, ki traja 30 koledarskih dni, ob predpostavki kombinacije idiosinkratičnega in tržnega stresnega scenarija iz člena 5.
3. Izračun iz odstavka 1 se opravi v skladu s formulo iz Priloge II.

**▼M1***Člen 21***Pobot poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti**

1. Kreditne institucije izračunajo likvidnostne odlive in prilive, ki se pričakujejo v obdobju, ki traja 30 koledarskih dni, za pogodbe iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 575/2013 in kreditne izvedene finančne instrumente na neto osnovi po posameznih nasprotnih strankah, če obstajajo dvostranske pogodbe o pobotu, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 295 navedene uredbe.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 kreditne institucije denarne odlive in prilive, ki izhajajo iz poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti v tuji valuti in vključujejo popolno izmenjavo zneskov glavnice, ki se izvede hkrati (ali isti dan), izračunajo na neto osnovi, tudi če navedeni posli niso zajeti v dvostranski pogodbi o pobotu.

3. Za namene tega člena se šteje, da neto osnova ne vključuje zavarovanja s premoženjem, ki se da ali prejme v naslednjih 30 koledarskih dneh. Vendar pa se v primeru zavarovanja s premoženjem, ki naj bi se prejelo v naslednjih 30 koledarskih dneh, šteje, da neto osnova ne vključuje zadevnega zavarovanja le, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) zavarovanje se bo po prejetju štelo za likvidno sredstvo iz naslova II te uredbe;
- (b) kreditna institucija bo pravno upravičena in operativno sposobna ponovno uporabiti zavarovanje s premoženjem, ko ga bo prejela.

**▼B***POGLAVJE 2****Likvidnostni odlivi****Člen 22***Opredelevanje likvidnostnih odlivov**

1. Likvidnostni odlivi se izračunajo tako, da se neporavnani zneski različnih kategorij ali vrst obveznosti in zunajbilančnih obveznosti pomnožijo s stopnjami, po katerih naj bi se po pričakovanih iztekle ali črpale, kot je navedeno v tem poglavju.

2. Likvidnostni odlivi iz odstavka 1 vključujejo naslednje elemente, ki so vsakič pomnoženi z veljavno stopnjo odliva:

**▼ M1**

- (a) trenutni neporavnani znesek za stabilne vloge na drobno in druge vloge na drobno, določen v skladu s členoma 24 in 25;
- (b) trenutne neporavnane zneske drugih obveznosti, ki zapadejo, za katere lahko izdajatelj ali ponudnik financiranja zahteva izplačilo ali ki vsebujejo pričakovanje ponudnika, da bo kreditna institucija obveznost poplačala v naslednjih 30 koledarskih dneh, kot je določeno v skladu s členi 27, 28 in 31a;

**▼ B**

- (c) dodatne odlive, določene v skladu s členom 30;
- (d) najvišji znesek, ki ga je mogoče črpati v naslednjih 30 koledarskih dneh iz nečrpanih odobrenih okvirnih kreditov ali okvirnih likvidnostnih kreditov, določen v skladu s členom 31;
- (e) dodatne odlive, ugotovljene v oceni v skladu s členom 23.

**▼ M1**

3. Pri izračunu likvidnostnih odlivov v skladu z odstavkom 1 se upošteva morebiten pobot soodvisnih prilivov, odobren v skladu s členom 26.

**▼ B***Člen 23***Dodatni likvidnostni odlivi za druge produkte in storitve****▼ M1**

1. Kreditne institucije redno ocenjujejo verjetnost in potencialen obseg likvidnostnih odlivov v 30 koledarskih dneh za produkte ali storitve, ki niso omenjeni v členih 27 do 31a in ki jih te kreditne institucije ponujajo ali financirajo ali v zvezi s katerimi bi morebitni kupci menili, da so povezani s temi kreditnimi institucijami. Ti produkti ali storitve med drugim vključujejo:

- (a) druge zunajbilančne obveznosti in pogojne obveznosti financiranja, vključno z neodobrenimi kreditnimi aranžmaji;
- (b) nečrpane kredite in kratkoročne kredite velikim institucionalnim nasprotnim strankam;
- (c) hipotekarne kredite, ki so bili dogovorjeni, a še niso bili črpani;
- (d) kreditne kartice;
- (e) prekoračitve;
- (f) načrtovane odlive, povezane z obnovitvijo obstoječih kreditov na drobno ali kreditov velikim institucionalnim strankam ali podaljšanjem novih kreditov na drobno ali kreditov velikim institucionalnim strankam;



**▼ M1**

(g) obveznosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, razen pogodb iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 575/2013 in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov;

(h) zunajbilančne produkte, povezane s trgovinskim financiranjem.

**▼ B**

2. Odlivi iz odstavka 1 se ocenijo ob predpostavki kombinacije idiosinkratičnih in tržnih stresnih razmer, kot je omenjeno v členu 5. Pri tej oceni kreditne institucije zlasti upoštevajo pomembno škodo za ugled, ki bi lahko nastala, če ne bi zagotovile likvidnostne podpore takim produktom ali storitvam. Kreditne institucije pristojnim organom najmanj enkrat letno poročajo o tistih produktih in storitvah, katerih verjetnost in potencialen obseg likvidnostnih odlivov iz odstavka 1 sta pomembna, pristojni organi pa določijo odlive, ki jih je treba dodeliti. Pristojni organi lahko za zunajbilančne produkte, povezane s trgovinskim financiranjem, iz člena 429 in Priloge I k Uredbi (EU) št. 575/2013 uporabijo stopnjo odliva do 5 %.

3. Pristojni organi vsaj enkrat letno EBA poročajo o vrstah produktov ali storitev, za katere so določili odlive na podlagi poročil kreditnih institucij, v poročilu pa pojasnijo metodologijo, ki so jo uporabili za določanje odlivov.

*Člen 24***Odlivi iz stabilnih vlog na drobno**

1. Razen če so izpolnjena merila za višjo stopnjo odliva iz členov 25(2), (3) ali (5), se znesek vlog na drobno, kritih s sistemom jamstva za vloge v skladu z Direktivo 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta <sup>(1)</sup> ali Direktivo 2014/49/EU ali enakovrednim sistemom jamstva za vloge v tretji državi, šteje za stabilnega in pomnoži s 5 %, če je vloga:

(a) del ustaljenega razmerja, zaradi česar je verjetnost dviga izjemno majhna, ali

(b) na transakcijskem računu.

2. Za namene odstavka 1(a) se vloga na drobno šteje za del ustaljenega razmerja, če vlagatelj izpolnjuje vsaj eno od naslednjih meril:

(a) je v aktivnem pogodbenem razmerju s kreditno institucijo, ki traja vsaj 12 mesecev;

(b) ima vzpostavljeno posojilno razmerje s kreditno institucijo v zvezi s stanovanjskimi krediti ali drugimi dolgoročnimi krediti;

(c) ima vsaj en drug aktiven produkt, ki ni kredit, pri kreditni instituciji.

<sup>(1)</sup> Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog (UL L 135, 31.5.1994, str. 5).

**▼B**

3. Za namene odstavka 1(b) se za vlogo na drobno šteje, da je na transakcijskem računu, če se plače, dohodki ali transakcije redno knjižijo v dobro oziroma v breme na navedenem računu.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi od 1. januarja 2019 dovolijo kreditnim institucijam, da znesek stabilnih vlog na drobno iz odstavka 1, ki jih krije sistem jamstva za vloge v skladu z Direktivo 2014/49/EU do zneska največ 100 000 EUR, kot je določeno v členu 6(1) navedene direktive, pomnožijo s 3 % če je Komisija potrdila, da uradno priznan sistem jamstva za vloge izpolnjuje vsa naslednja merila:

(a) sistem jamstva za vloge ima razpoložljiva finančna sredstva, kot je določeno v členu 10 Direktive 2014/49/EU, ki se predhodno zbirajo s prispevki članov, ki se plačajo vsaj enkrat letno;

(b) sistem jamstva za vloge ima ustrezne načine za zagotavljanje neposrednega dostopa do dodatnih finančnih sredstev v primeru velikih zahtev po njegovih rezervah, vključno z dostopom do izrednih prispevkov kreditnih institucij, ki so članice, in ustreznih alternativnih dogovorov o financiranju, da se zagotovi kratkoročno financiranje zasebnih ali javnih tretjih oseb;

(c) sistem jamstva za vloge zagotavlja obdobje izplačila, ki traja sedem delovnih dni, kot je določeno v členu 8(1) Direktive 2014/49/EU, od datuma uporabe 3-odstotne stopnje odliva.

5. Pristojni organi izdajo dovoljenje iz odstavka 4 le po pridobitvi predhodne odobritve Komisije. Taka odobritev se zahteva z obvestilom z utemeljitvijo, ki vključuje dokaze, da bi bile stopnje odlivov za stabilne vloge na drobno nižje od 3 % v vseh preteklih stresnih obdobjih v skladu s scenariji iz člena 5. Obvestilo z utemeljitvijo se Komisiji predloži tri mesece pred zahtevanim datumom izdaje dovoljenja. Komisija oceni skladnost zadevnega sistema jamstva za vloge s pogoji iz odstavkov 4(a), (b) in (c). Če so ti pogoji izpolnjeni, Komisija odobri zahtevek pristojnega organa in izda dovoljenje, razen če obstajajo pomembni razlogi za odklonitev dovoljenja, pri čemer se upošteva delovanje notranjega trga za vloge na drobno. Vse kreditne institucije, povezane s takimi odobrenimi sistemi jamstva za vloge, so upravičene do uporabe 3-odstotne stopnje odliva. Komisija zaprosi EBA za mnenje o skladnosti zadevnega sistema jamstva za vloge s pogoji iz odstavkov 4(a), (b) in (c).

6. Pristojni organ lahko dovoli kreditnim institucijam, da znesek vloge na drobno, ki je krita s sistemom jamstva za vloge v tretji državi, ki je enakovreden sistemu iz odstavka 1, pomnoži s 3 %, če tretja država dovoli tako obravnavo.

**▼ B***Člen 25***Odlivi iz drugih vlog na drobno**

1. Kreditne institucije druge vloge na drobno pomnožijo z 10 %, vključno s tistim delom vlog na drobno, ki niso zajete v členu 24, razen če veljajo pogoji iz odstavka 2.

2. Za druge vloge na drobno veljajo višje stopnje odlivov, ki jih kreditna institucija določi v skladu z odstavkom 3, če so izpolnjena naslednja merila:

(a) skupno stanje vlog, vključno z vsemi depozitnimi računi stranke pri tej kreditni instituciji ali skupini, presega 500 000 EUR;

**▼ M1**

(b) vloga je vložena pri kreditni instituciji z zgolj spletnim poslovanjem;

**▼ B**

(c) vloga nudi obrestno mero, ki izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:

(i) obrestna mera bistveno presega povprečno obrestno mero za podobne produkte na drobno;

(ii) njen donos temelji na donosu na tržni indeks ali sklop indeksov;

(iii) njen donos temelji na kateri koli tržni spremenljivki, ki ni spremenljiva obrestna mera;

(d) vloga je bila prvotno položena kot vezana vloga, ki poteče v 30 koledarskih dneh, ali pa ima v skladu s pogodbenimi dogovori fiksni odpovedni rok, ki je krajši od 30 koledarskih dni, in ni vloga, ki je upravičena do obravnave iz odstavka 4;

(e) za kreditno institucijo s sedežem v Uniji je vlagatelj rezident v tretji državi ali pa je vloga denominirana v valuti, ki ni euro, ali nacionalni valuti države članice. Za kreditne institucije ali podružnice v tretjih državah je vlagatelj nerezident v tretji državi ali pa je vloga denominirana v valuti, ki ni nacionalna valuta tretje države.

3. Kreditne institucije uporabljajo višjo stopnjo odliva, ki se določi na naslednje načine:

(a) če vloge na drobno izpolnjujejo merilo iz točke (a) ali dve od meril iz točk (b) do (e) odstavka 2, se uporablja stopnja odliva med 10 % in 15 %;

(b) če vloge na drobno izpolnjujejo merila iz točke (a) odstavka 2 in vsaj še eno merilo iz odstavka 2, ali tri ali več meril iz odstavka 2, se uporablja stopnja odliva med 15 % in 20 %.

**▼B**

Pristojni organi lahko v posameznih primerih uporabljajo višjo stopnjo odliva, kjer to upravičujejo posebne okoliščine kreditne institucije. Kreditne institucije uporabljajo stopnjo odliva iz odstavka 3(b) za vloge na drobno, pri katerih ocena iz odstavka 2 ni bila izvedena ali ni zaključena.

4. Kreditne institucije lahko iz izračuna odlivov izključijo nekatere jasno opredeljene kategorije vlog na drobno, če kreditna institucija v vsakem primeru za celotno kategorijo teh vlog strogo uporablja naslednje določbe, razen v upravičenih primerih, ko je vlagatelj v stiski:

- (a) vlagatelju v 30 koledarskih dneh ni dovoljeno dvigniti vloge ali
- (b) za predčasne dvige v 30 koledarskih dneh mora vlagatelj plačati kazen, ki zajema izgubo obresti med datumom dviga in datumom pogodbene zapadlosti, ter materialno kazen, za katero ni nujno, da presega zapadle pripadajoče obresti za čas, ki je pretekel med datumom pologa in datumom dviga.

Če se del vloge iz prvega pododstavka lahko dvigne, ne da bi nastala taka kazen, se samo ta del obravnava kot vloga na vpogled, preostali saldo pa se obravnava kot vezana vloga, kot je določeno v tem odstavku. Stopnja odliva v višini 100 % se uporablja za preklicane vloge s preostalo zapadlostjo, ki traja manj kot 30 koledarskih dni, in če je bilo dogovorjeno izplačilo drugi kreditni instituciji.

5. Z odstopanjem od odstavkov 1 do 4 in člena 24 kreditna institucija pomnoži vloge na drobno iz tretjih držav z večjim odstotkom stopnje odliva, če tak odstotek določa nacionalna zakonodaja, ki določa zahteve glede likvidnosti, v navedeni tretji državi.

#### *Člen 26*

#### **Odlivi s soodvisnimi prilivi**

Po predhodni odobritvi pristojnega organa lahko kreditne institucije izračunajo likvidnostni odliv brez soodvisnega priliva, če ta izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- (a) soodvisni priliv je neposredno povezan z odlivom in se ga ne upošteva pri izračunu likvidnostnih prilivov iz poglavja 3;
- (b) soodvisni priliv se zahteva v skladu s pravno, regulativno ali pogodbeno obveznostjo;
- (c) soodvisni priliv izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:
  - (i) obvezno nastane pred odlivom;
  - (ii) prejme se v 10 dneh, zanj pa jamči centralna raven države članice.

**▼ M1**

Pristojni organi obvestijo EBA, katere institucije imajo koristi od pobota odlivov s soodvisnimi prilivi iz tega člena. EBA lahko zahteva podporno dokumentacijo.

**▼ B***Člen 27***Odlivi iz vlog za operativne namene**

1. Kreditne institucije s 25 % pomnožijo obveznosti, ki izhajajo iz spodaj opisanih vlog:

(a) vlog, ki jih mora vzdrževati vlagatelj, da od institucije pridobi storitve kliringa, skrbništva, upravljanja z denarjem ali druge primerljive storitve v okviru ustaljenega poslovnega odnosa;

(b) vlog, ki jih je treba vzdrževati v okviru sodelovanja pri skupnih nalogah znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali znotraj skupine združenih kreditnih institucij, ki so stalno povezane z osrednjim organom in izpolnjujejo zahteve člena 113(6) navedene uredbe, ali kot zakonsko ali pogodbeno določeno vlogo druge kreditne institucije, ki je članica iste institucionalne sheme za zaščito vlog ali združne mreže, če se navedene vloge ne priznavajo za likvidna sredstva za kreditno institucijo vlagateljico iz odstavka 3 in člena 16;

(c) vlog, ki jih mora vzdrževati vlagatelj v okviru ustaljenega poslovnega razmerja, ki ni razmerje iz točke (a);

(d) vlog, ki jih mora vzdrževati vlagatelj, da pridobi storitve denarnega kliringa in storitve centralne institucije, in kadar je kreditna institucija del ene od mrež ali shem iz člena 16.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 kreditne institucije s 5 % pomnožijo del obveznosti, ki izhajajo iz vlog iz odstavka 1(a), ki je krit s sistemom jamstva za vloge v skladu z Direktivo 94/19/ES ali Direktivo 2014/49/EU ali enakovrednim sistemom jamstva za vloge v tretji državi.

3. Vloge kreditnih institucij pri centralni instituciji, ki se štejejo za likvidna sredstva za kreditno institucijo vlagateljico v skladu s členom 16, se pomnožijo s 100-odstotno stopnjo odliva za centralno institucijo glede na znesek navedenih likvidnih sredstev po odbitku. Za ta likvidna sredstva se ne šteje, da pokrivajo odlive, razen odliva iz prvega stavka tega odstavka, in se ne upoštevajo za namene izračuna sestave preostalega likvidnostnega blažilnika iz člena 17 za centralno institucijo na posamični ravni.

**▼B**

4. Storitve kliringa, skrbništva, upravljanja z denarjem ali druge primerljive storitve, navedene v točkah (a) in (d) odstavka 1, se upoštevajo samo v obsegu, v katerem se te izvajajo v okviru ustaljenega razmerja, ki je ključnega pomena za vlagatelja. Vloge iz točk (a), (c) in (d) odstavka 1 imajo znatne pravne ali operativne omejitve, zaradi katerih pomembni dvigi v 30 koledarskih dneh niso verjetni. Finančna sredstva, ki presegajo potrebna finančna sredstva za zagotavljanje operativnih storitev, se obravnavajo kot vloge za neoperativne namene.

5. Vloge, ki izhajajo iz razmerja korespondenčnega bančništva ali zagotavljanja posredniških storitev, se ne obravnavajo kot vloge za poslovne namene in se jim dodeli 100-odstotna stopnja odliva.

6. Da se opredelijo vloge iz točke (c) odstavka (1), kreditna institucija upošteva, da obstaja ustaljeno poslovno razmerje z nefinančno stranko, pri čemer so izvzete vezane vloge, varčevalne vloge ali vloge tretjih oseb, ki jih je zbral posrednik za vloge (*brokered deposits*), če so izpolnjena vsa naslednja merila:

(a) nadomestilo za sredstva na računu je ocenjeno po stopnji, ki je za najmanj 5 bazičnih točk nižja od uveljavljene stopnje za vloge pri velikih institucionalnih strankah s primerljivimi značilnostmi, vendar ni treba, da je negativna;

(b) vloga je na posebej določenih računih in ima take obresti, da ne ustvarja ekonomskih spodbud za vlagatelja, da na računu vzdržuje finančna sredstva, ki presegajo, kar je potrebno za poslovno razmerje;

(c) pomembne transakcije se na zadevnem računu redno knjižijo v dobro oziroma v breme;

(d) izpolnjeno je eno od naslednjih meril:

(i) razmerje z vlagateljem obstaja najmanj 24 mesecev;

(ii) vloga se uporablja za najmanj dve aktivni storitvi. Med te storitve lahko spadajo neposreden ali posreden dostop do nacionalnih ali mednarodnih plačilnih storitev, trgovanje z vrednostnimi papirji ali depotne storitve.

Le tisti del vloge, ki je potreben za koriščenje storitve, pri kateri je vloga stranski produkt, se šteje kot vloga za operativne namene. Preostali del se šteje za vlogo za neoperativne namene.

### Člen 28

#### Odlivi iz drugih obveznosti

1. Kreditne institucije s 40 % pomnožijo obveznosti, ki izhajajo iz vlog nefinančnih strank, držav, centralnih bank, multilateralnih razvojnih bank, subjektov javnega sektorja, kreditnih zadrug, ki jih je odobril pristojni organ, osebnih investicijskih podjetij ali strank, ki so posredniki za vloge (*deposit brokers*), če ne spadajo v člen 27.

**▼B**

Z odstopanjem od prvega pododstavka se, kadar so obveznosti iz navedenega pododstavka krite s sistemom jamstva za vloge v skladu z Direktivo 94/19/ES ali Direktivo 2014/49/EU ali enakovrednim sistemom jamstva za vloge v tretji državi, pomnožijo z 20 %.

2. Kreditne institucije pomnožijo obveznosti, ki izhajajo iz lastnih operativnih stroškov institucije, z 0 %.

**▼M1**

3. Kreditne institucije pomnožijo obveznosti, ki zapadejo v 30 kalendarjskih dneh in izhajajo iz zavarovanih kreditnih poslov ali poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot so opredeljeni v točki (2) oziroma (3) člena 192 Uredbe (EU) št. 575/2013, z:

- (a) 0 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 10 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 1 iz člena 10, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice iz točke (f) člena 10(1);
- (b) 7 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 10 te uredbe štela za likvidna sredstva kategorije iz točke (f) člena 10(1);
- (c) 15 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 11 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2A iz člena 11;
- (d) 25 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 13 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (i), (ii) ali (iv) točke (g) člena 13(2);
- (e) 30 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 12 te uredbe štela za likvidna sredstva kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (e) člena 12(1);
- (f) 35 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 13 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (iii) ali (v) točke (g) člena 13(2);

▼ **M1**

- (g) 50 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 12 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (b), (c) ali (f) člena 12(1);
- (h) odstotek najmanjšega odbitka, določenega v skladu z odstavkoma (2) in (3) člena 15 te uredbe, če so zavarovane z delnicami ali enotami v KNP, ki bi se, če ne bi bile uporabljene kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 15 te uredbe štete za likvidna sredstva iste stopnje kot likvidna sredstva, namenjena kritju;
- (i) 100 %, če so zavarovane s sredstvi, ki ne spadajo pod nobeno od točk od (a) do (h) tega pododstavka.

Z odstopanjem od prvega pododstavka je stopnja odliva 0 %, če je nasprotna stranka v zavarovanem kreditnem poslu ali poslu z instrumenti kapitalnega trga domača centralna banka kreditne institucije. Vendar se v primerih, ko se posel izvede prek podružnice pri centralni banki države članice ali tretje države, v kateri je podružnica, stopnja odliva v višini 0 % uporablja le, če ima podružnica enak dostop do likvidnosti centralne banke, tudi v stresnih obdobjih, kot ga imajo kreditne institucije, registrirane v zadevni državi članici ali tretji državi.

Z odstopanjem od prvega pododstavka je za zavarovane kreditne posle ali posle z instrumenti kapitalnega trga, ki bi zahtevali stopnjo odliva iz prvega pododstavka, višjo od 25 %, stopnja odliva 25 %, če je nasprotna stranka v poslu primerna nasprotna stranka.

4. Zamenjave zavarovanja in drugi podobni posli, ki zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh, povzročijo odliv, če se za izposojeno sredstvo uporablja nižji odbitek v skladu s poglavjem 2 kot za posojeno sredstvo. Odliv se izračuna tako, da se tržna vrednost izposojenega sredstva pomnoži z razliko med stopnjo odliva, ki se uporablja za posojeno sredstvo, in stopnjo odliva, ki se uporablja za izposojeno sredstvo, ki se določi v skladu s stopnjami iz odstavka 3. Za namene tega izračuna se za sredstva, ki se ne štejejo za likvidna sredstva, uporablja odbitek v višini 100 %.

Z odstopanjem od prvega pododstavka je stopnja odliva 0 %, če je nasprotna stranka v zamenjavi zavarovanja ali drugem podobnem poslu domača centralna banka kreditne institucije. Vendar se v primerih, ko se posel izvede prek podružnice pri centralni banki države članice ali



**▼ M1**

tretje države, v kateri je podružnica, stopnja odliva v višini 0 % uporablja le, če ima podružnica enak dostop do likvidnosti centralne banke, tudi v stresnih obdobjih, kot ga imajo kreditne institucije, registrirane v zadevni državi članici ali tretji državi.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se za zamenjave zavarovanja ali druge podobne posle, za katere bi bila v skladu s tem prvim pododstavkom potrebna stopnja odliva, višja od 25 %, za tržno vrednost izposojenega sredstva uporabi stopnja odliva 25 %, če je nasprotna stranka primerna nasprotna stranka.

**▼ B**

5. Neto stanja na ločenih računih, povezana z režimi za zaščito strank, ki jih določajo nacionalni predpisi, se morajo obravnavati kot prilivi v skladu s členom 32 in morajo biti izključena iz nabora likvidnih sredstev.

6. Kreditne institucije uporabljajo stopnjo odliva v višini 100 % za vse zapise, obveznice ali druge dolžniške vrednostne papirje, ki jih izda kreditna institucija, razen če se obveznica prodaja izključno na trgu za male vlagatelje in je na računu za male vlagatelje, saj se v tem primeru ti instrumenti lahko obravnavajo kot ustrezna kategorija vlog na drobno. Vzpostavljene morajo biti omejitve, da navedenih instrumentov ne morejo kupiti in imeti v lasti stranke, ki niso mali vlagatelji.

**▼ M1**

7. Sredstva, izposojena na nezavarovani podlagi z zapadlostjo v naslednjih 30 koledarskih dneh, se v celoti iztečejo, kar povzroči 100-odstotni odliv likvidnih sredstev, razen če ima kreditna institucija v lasti izposojena sredstva in izposojena sredstva niso del likvidnostnega blažilnika kreditne institucije.

8. Za namene tega člena je ‚domača centralna banka‘ kar koli od naslednjega:

- (a) če je matična država članica kreditne institucije euro sprejela za svojo valuto, katera koli centralna banka Eurosistema;
- (b) če matična država članica kreditne institucije eura ni sprejela za svojo valuto, nacionalna centralna banka;
- (c) centralna banka tretje države, v kateri je registrirana kreditna institucija.

9. Za namene tega člena je ‚primerna nasprotna stranka‘ kar koli od naslednjega:

- (a) enota centralne ravni države, subjekt javnega sektorja, regionalna vlada ali lokalni organ matične države članice kreditne institucije;

**▼ M1**

- (b) enota centralne ravni države, subjekt javnega sektorja, regionalna vlada ali lokalni organ države članice ali tretje države, v kateri je kreditna institucija registrirana za posle, ki jih opravlja ta kreditna institucija;
- (c) multilateralna razvojna banka.

Vendar se osebe javnega sektorja, regionalne vlade in lokalni organi štejejo kot primerna nasprotna stranka samo, če jim je dodeljena utež tveganja 20 % ali manj v skladu s členom 115 ali členom 116 Uredbe (EU) št. 575/2013, kot je ustrezno.

**▼ B***Člen 29***Odlivi znotraj skupine ali institucionalne sheme za zaščito vlog**

1. Z odstopanjem od člena 31 lahko pristojni organi za vsak posamezen primer posebej dovolijo uporabo nižje stopnje odliva za nečrpane okvirne kredite in okvirne likvidnostne kredite, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) obstajajo razlogi, da se pričakuje nižji odliv tudi v primeru kombinacije idiosinkratičnih in tržnih stresnih razmer nasprotne stranke;
- (b) nasprotna stranka je institucija, ki je nadrejena oseba ali podrejena družba kreditne institucije, ali druga podrejena družba iste nadrejene kreditne institucije ali je z zadevno kreditno institucijo povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS <sup>(1)</sup> ali član enake institucionalne sheme za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali centralna institucija ali član mreže ali združne skupine, kot so omenjene v členu 10 navedene uredbe;
- (c) nižja stopnja odliva ni nižja od stopnje priliva, ki jo uporablja nasprotna stranka;
- (d) kreditna institucija in nasprotna stranka imata sedež v isti državi članici.

2. Pristojni organi lahko opustijo pogoj iz točke (d) odstavka 1, če se uporablja člen 20(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013. V tem primeru morajo biti izpolnjena naslednja dodatna objektivna merila:

**▼ M1**

- (a) ponudnik in prejemnik likvidnosti predstavljata profil nizkega likvidnostnega tveganja po uporabi nižje stopnje odliva, ki se predlaga v odstavku 1, in uporabi stopnje priliva iz točke (c) navedenega odstavka;

**▼ B**

- (b) obstajajo pravno zavezujoči dogovori in zaveze med subjekti v skupini v zvezi z nečrpanimi okvirnimi krediti ali okvirnimi likvidnostnimi krediti;

<sup>(1)</sup> Sedma direktiva Sveta z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe

**▼ M1**

- (c) profil likvidnostnega tveganja prejemnika likvidnosti se ustrezno upošteva pri upravljanju likvidnostnega tveganja ponudnika likvidnosti.

**▼ B**

Če je dovoljena uporaba nižje stopnje odliva, pristojni organ obvesti EBA o izidu procesa iz člena 20(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013. Pristojni organ redno preverja, ali so izpolnjeni pogoji za take nižje odlive.

*Člen 30***Dodatni odlivi**

1. Za zavarovanje s premoženjem, ki ni denar in sredstva iz člena 10, ki ga uporablja kreditna institucija za pogodbe iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 575/2013 in kreditne izvedene finančne instrumente, velja dodatni odliv v višini 20 %.

Za zavarovanje s sredstvi iz člena 10(1)(f), ki ga uporablja kreditna institucija za pogodbe iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 575/2013 in kreditne izvedene finančne instrumente, velja dodatni odliv v višini 10 %.

**▼ M1**

2. Kreditna institucija izračuna dodaten odliv za vse sklenjene pogodbe, katerih pogodbeni pogoji v 30 koledarskih dneh in po pomembnem poslabšanju kreditne kakovosti kreditne institucije povzročijo dodatne likvidnostne odlive ali potrebe po zavarovanju s premoženjem, ter ga sporoči pristojnemu organu. Kreditna institucija obvesti pristojni organ o tem odlivu najpozneje ob predložitvi poročila v skladu s členom 415 Uredbe (EU) št. 575/2013. Če pristojni organ meni, da je tak odliv pomemben v zvezi s potencialnimi likvidnostnimi odlivi kreditne institucije, lahko od kreditne institucije zahteva, da doda dodaten odliv za navedene pogodbe, ki ustreza dodatnim potrebam po zavarovanju s premoženjem ali denarnim odlivom, ki so posledica pomembnega poslabšanja kreditne kakovosti kreditne institucije, kot je znižanje zunanje bonitetne ocene za vsaj tri stopnje. Kreditna institucija za navedeno dodatno zavarovanje s premoženjem ali denarne odlive uporablja 100-odstotno stopnjo odliva. Kreditna institucija redno pregleduje obseg tega pomembnega poslabšanja glede na zadevne določbe iz sklenjenih pogodb in rezultate tega pregleda sporoča pristojnemu organu.

3. Kreditna institucija doda dodatni odliv glede na potrebe po zavarovanju s premoženjem, ki bi nastale zaradi vpliva slabih razmer na trgu na njene posle z izvedenimi finančnimi instrumenti, če je ta vpliv pomemben. Izračun se opravi v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2017/208 <sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/208 z dne 31. oktobra 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za dodatne likvidnostne odlive glede na potrebe po zavarovanju s premoženjem, ki bi nastale zaradi vpliva slabih razmer na trgu na posle institucij z izvedenimi finančnimi instrumenti (UL L 33, 8.2.2017, str. 14).

**▼ M1**

4. Odlivi in prilivi, predvideni v obdobju 30 koledarskih dni, iz pogodb, navedenih v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 575/2013, in iz kreditnih izvedenih finančnih instrumentov se upoštevajo na neto osnovi v skladu s členom 21 te uredbe. V primeru neto odliva kreditna institucija rezultat pomnoži s stopnjo odliva v višini 100 %. Kreditne institucije izvzamejo iz takih izračunov tiste zahteve glede likvidnosti, ki nastanejo zaradi uporabe odstavkov 1, 2 in 3 tega člena.

5. Če ima kreditna institucija kratko pozicijo, ki je krita z nezavarovano izposojno vrednostnih papirjev, kreditna institucija doda dodaten odliv, ki ustreza 100 % tržne vrednosti vrednostnih papirjev ali drugih sredstev, prodanih na kratko, razen če pogoji, pod katerimi si jih je kreditna institucija izposodila, zahtevajo njihovo vračilo šele po 30 dneh. Če je kratka pozicija krita z zavarovanim poslom financiranja z vrednostnimi papirji, kreditna institucija predvideva, da se bo kratka pozicija ohranila v obdobju 30 koledarskih dni, odliv pa se bo določil v višini 0 %.

**▼ B**

6. Kreditna institucija doda dodatni odliv, ki ustreza 100 %:

- (a) presežka zavarovanja s premoženjem, ki ga ima kreditna institucija in ga na podlagi pogodbe lahko kadar koli zahteva nasprotna stranka;
- (b) zavarovanja s premoženjem, ki naj bi se v 30 koledarskih dneh predložilo nasprotni stranki;
- (c) zavarovanja s premoženjem, ki ustreza sredstvom, ki se lahko štejejo za likvidna sredstva za namene naslova II, a ki bi jih lahko brez soglasja kreditne institucije nadomestila sredstva, ki ne bi izpolnjevala pogojev za likvidna sredstva za namene naslova II.

**▼ M1**

7. Vloge, prejete kot zavarovanje s premoženjem, se ne štejejo za obveznosti za namene člena 24, 25, 27, 28 ali 31a, temveč se zanje po potrebi uporabljajo določbe odstavkov 1–6 tega člena. Znesek prejetih denarnih sredstev, ki presega znesek denarnih sredstev, prejetih kot zavarovanje s premoženjem, se obravnava kot vloge v skladu s členom 24, 25, 27, 28 ali 31a.

**▼ B**

8. Kreditne institucije predvidijo 100-odstoten odliv za izgubo financiranja iz naslova vrednostnih papirjev s premoženjskim kritjem, kritih obveznic in drugih strukturiranih finančnih instrumentov, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, če te instrumente izdajo sama kreditna institucija ali namenske družbe ali pravni subjekti s posebnim namenom, ki jih financira kreditna institucija.

9. Kreditne institucije predvidijo 100-odstoten odliv za izgubo financiranja iz naslova komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem, namenskih družb, pravnih subjektov za naložbe vrednostnih papirjev (*securities investment vehicles*) in drugih takih instrumentov financiranja. Ta stopnja odliva v višini 100 % se uporablja za zapadajoč znesek ali znesek sredstev, ki bi se potencialno lahko vrnil, ali potrebno likvidnost.

**▼B**

10. Za navedeni del programov financiranja iz odstavkov 8 in 9 kreditnim institucijam, ki ponujajo povezane okvirne likvidnostne kredite, ni treba dvakrat šteti zapadajočega instrumenta financiranja in okvirnega likvidnostnega kredita za konsolidirane programe.

**▼M1**

12. V zvezi z zagotavljanjem kompleksnejših posredniških storitev se za posle, če je kreditna institucija krila prodajo na kratko ene stranke tako, da jih je notranje uskladila s sredstvi druge stranke, in ta sredstva ne izpolnjujejo pogojev za likvidna sredstva, uporablja 50-odstotna stopnja odliva za pogojno obveznost.

**▼B***Člen 31***Odlivi iz okvirnih kreditov in okvirnih likvidnostnih kreditov**

1. Za namene tega člena okvirni likvidnostni kredit pomeni vse odobrene, nečrpane rezervne aranžmaje, ki bi se uporabili za refinanciranje dolga stranke v situacijah, ko stranka ne more obnoviti navedenega dolga na finančnih trgih. Njegov znesek se izračuna kot znesek dolga, ki ga izda stranka, ki je trenutno neporavnan in zapade v 30 koledarskih dneh ter je krit z aranžmajem. Delež okvirnega likvidnostnega kredita, ki krije dolg, ki ne zapade v 30 koledarskih dneh, se izključi iz obsega opredelitve aranžmaja. Vsaka dodatna zmogljivost instrumenta se obravnava kot odobren okvirni kredit s povezano stopnjo črpanja, kot je določena v tem členu. Splošni krediti za obratna sredstva za podjetja niso razvrščeni med okvirne likvidnostne kredite, temveč med okvirne kredite.

2. Kreditne institucije izračunajo odlive za okvirne kredite in okvirne likvidnostne kredite tako, da pomnožijo znesek okvirnega kredita in okvirnega likvidnostnega kredita z ustreznimi stopnjami odlivov, določenimi v odstavkih 3–5. Odlivi iz odobrenih okvirnih kreditov in okvirnih likvidnostnih kreditov se določijo kot odstotek najvišjega zneska, ki se lahko črpa v 30 koledarskih dneh, brez vseh zahtev po likvidnosti, ki bi veljale v skladu s členom 23 za zunajbilančne postavke iz naslova trgovinskega financiranja in brez kakršnega koli zavarovanja s premoženjem, ki je na voljo kreditni instituciji in vrednoteno v skladu s členom 9, če zavarovanje s premoženjem izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) kreditna institucija ga lahko ponovno uporabi ali zastavi;

(b) je v obliki likvidnih sredstev, vendar ni upoštevano kot del likvidnostnega blažilnika, in

**▼B**

- (c) ni sestavljeno iz sredstev, ki jih izda nasprotna stranka v aranžmaju ali eden od njenih povezanih subjektov.

Če ima institucija na voljo potrebne informacije, se najvišji znesek, ki se lahko črpa za okvirne kredite in okvirne likvidnostne kredite, določi kot najvišji znesek, ki bi se lahko črpal glede na obveznosti nasprotne stranke ali predhodno določen raspored črpanja iz pogodbe, ki zapade v naslednjih 30 koledarskih dneh.

3. Najvišji znesek nečrpanih odobrenih okvirnih kreditov in nečrpanih odobrenih okvirnih likvidnostnih kreditov, ki se lahko črpa v naslednjih 30 koledarskih dneh, se pomnoži s 5 %, če izpolnjujejo pogoje za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti vlog na drobno.

4. Najvišji znesek, ki se lahko črpa iz nečrpanih odobrenih okvirnih kreditov v naslednjih 30 koledarskih dneh, se pomnoži z 10 %, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) ne izpolnjujejo pogojev za kategorijo izpostavljenosti do vlog na drobno;
- (b) bili so zagotovljeni strankam, ki niso finančne stranke, vključno nefinančnim podjetjem, državam, centralnim bankam, multilateralnim razvojnim bankam in subjektom javnega sektorja;
- (c) niso bili zagotovljeni kot nadomestilo za financiranje stranke, kadar ta ne more pokriti potreb po financiranju na finančnih trgih.

5. Najvišji znesek, ki se lahko črpa iz nečrpanih odobrenih okvirnih likvidnostnih kreditov v naslednjih 30 koledarskih dneh, se pomnoži s 30 %, če izpolnjujejo pogoje iz točk (a) in (b) odstavka 4, in s 40 %, če se zagotovijo osebnim investicijskim podjetjem.

**▼M1**

6. Nečrpani odobreni znesek okvirnega likvidnostnega kredita, zagotovljenega SSPE, da bi lahko ta SSPE kupil sredstva, ki niso vrednostni papirji, od nefinančnih strank, se pomnoži z 10 %, če presega vrednost sredstev, trenutno kupljenih od strank, in če je najvišji znesek, ki se lahko črpa, pogodbeno omejen na vrednost trenutno kupljenih sredstev.

**▼B**

7. Centralna institucija sheme ali mreže iz člena 16 likvidnostno financiranje, odobreno kreditni instituciji, ki je članica sheme ali mreže, pomnoži s 75-odstotno stopnjo odliva, če lahko taka kreditna institucija, ki je članica sheme ali mreže, obravnava likvidnostno financiranje kot likvidno sredstvo v skladu s členom 16(2). Za odobreni znesek glavnice likvidnostnega financiranja se uporablja 75-odstotna stopnja odliva.

**▼B**

8. Kreditna institucija pomnoži najvišji znesek, ki se lahko črpa iz drugih nečrpanih odobrenih okvirnih kreditov in nečrpanih odobrenih okvirnih likvidnostnih kreditov v 30 koledarskih dneh, z ustrezno stopnjo odliva na naslednji način:

- (a) 40 % za okvirne kredite in okvirne likvidnostne kredite, zagotovljene kreditnim institucijam, in za okvirne kredite, zagotovljene reguliranim finančnim institucijam, vključno z zavarovalnicami in investicijskimi podjetji, KNP ali zaprtim investicijskim skladom;
- (b) 100 % za okvirne likvidnostne kredite, ki jih je kreditna institucija zagotovila SSPE, ki niso tisti iz odstavka 6, in dogovore, v skladu s katerimi mora institucija kupiti sredstva od SSPE ali jih zamenjati;
- (c) 100 % za okvirne kredite in okvirne likvidnostne kredite za finančne stranke, ki niso omenjene v točkah (a) in (b) ter odstavkih 1–7.

9. Z odstopanjem od odstavkov 1–8 lahko kreditne institucije, ki so jih ustanovile in jih financirajo enote centralne ali regionalne ravni države vsaj ene države članice, uporabljajo obravnave iz odstavkov 3 in 4 za okvirne kredite in okvirne likvidnostne kredite, ki se zagotovijo dajalcem promocijskih kreditov izključno za namen neposrednega ali posrednega financiranja promocijskih kreditov, če ti krediti izpolnjujejo zahteve glede stopenj odlivov iz odstavkov 3 in 4.

**▼M1**

Z odstopanjem od točke (g) člena 32(3) lahko kreditna institucija, ki je posrednica, uporabi simetrični priliv in odliv, če se navedeni promocijski krediti zagotovijo kot pretočni krediti prek druge kreditne institucije, ki je posrednica. Ta priliv in odliv se izračunata tako, da se za nečrpani odobreni okvirni kredit ali okvirni likvidnostni kredit, ki je bil prejet in dan, uporabi stopnja, ki se za ta kredit uporablja na podlagi prvega pododstavka tega odstavka, in ob upoštevanju pogojev in zahtev, ki so v tem odstavku sicer predpisani zanj.

**▼B**

Promocijski krediti iz tega odstavka so na voljo samo osebam, ki niso finančne stranke, po nekonkurenčnih in neprofitnih pogojih, da se spodbudijo cilji javne politike Unije ali enot centralne ali regionalne ravni države članice. Takšne instrumente je mogoče črpati samo na podlagi utemeljeno pričakovane zahteve po promocijskem kreditu in do zneska take zahteve, pri čemer je zagotovljeno, da se o uporabi dodeljenih sredstev naknadno poroča.

**▼M1**

\_\_\_\_\_

**▼ M1***Člen 31a***Odlivi iz naslova obveznosti in zavez, ki niso zajete z drugimi določbami tega poglavja**

1. Kreditne institucije s 100-odstotno stopnjo odliva pomnožijo vse obveznosti, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, razen obveznosti iz členov od 24 do 31.

2. Če vsota vseh pogodbenih obveznosti za zagotovitev financiranja nefinančnim strankam v 30 koledarskih dneh, razen obveznosti iz členov od 24 do 31, presega znesek prilivov od teh nefinančnih strank, izračunanih v skladu s točko (a) člena 32(3), se za presežni znesek uporabi 100-odstotna stopnja odliva. Za namene tega odstavka nefinančne stranke med drugim vključujejo fizične osebe, MSP, podjetja, države, multilateralne razvojne banke in subjekte javnega sektorja ter ne vključujejo finančnih strank in centralnih bank.

**▼ B***POGLAVJE 3****Likvidnostni prilivi****Člen 32***Prilivi**

1. Likvidnostni prilivi se ocenijo v obdobju, ki traja 30 koledarskih dni. Vključujejo samo pogodbene prilive iz izpostavljenosti, ki niso zapadle in za katere kreditna institucija nima razloga, da bi pričakovala, da v 30 koledarskih dneh ne bodo poravnane.

**▼ M1**

2. Kreditne institucije za prilive iz odstavka 1 uporabljajo 100-odstotno stopnjo priliva, vključno zlasti za naslednje prilive:

- (a) denarna sredstva, ki jih dolgujejo centralne banke in finančne stranke, s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj;
- (b) denarna sredstva iz naslova poslov trgovskega financiranja iz točke (b) drugega pododstavka člena 162(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj;
- (c) denarna sredstva iz naslova vrednostnih papirjev, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh;
- (d) denarna sredstva iz naslova pozicij v lastniških instrumentih, ki so vključeni v glavne borzne indekse, če se likvidna sredstva ne štejejo dvakrat. Ta denarna sredstva vključujejo denarna sredstva, ki pogodbeno zapadejo v 30 koledarskih dneh, kot so dividende v denarju iz teh glavnih borznih indeksov in denarna sredstva iz teh lastniških instrumentov, ki so bili prodani, a še niso bili poravnani, če se ne priznavajo za likvidna sredstva v skladu z naslovom II.



**▼ M1**

3. Z odstopanjem od odstavka 2 za prilive iz tega odstavka veljajo naslednje zahteve:

(a) denarna sredstva, ki jih dolgujejo nefinančne stranke, s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj, z izjemo zapadlih denarnih sredstev, ki jih te stranke dolgujejo iz naslova poslov trgovinskega financiranja ali zapadajočih vrednostnih papirjev, se za namene plačila glavnice zmanjšajo za 50 % njihove vrednosti. Za namene te točke ima izraz „nefinančne stranke“ isti pomen kot v členu 31a(2). Vendar lahko kreditne institucije, ki delujejo kot posrednice in prejmejo zavezo iz drugega pododstavka člena 31(9) od kreditne institucije, ki jo je ustanovila in jo financira enota centralne ali regionalne ravni države vsaj ene države članice, da lahko izplačajo promocijski kredit končnemu prejemniku, ali prejmejo podobno zavezo od multilateralne razvojne banke ali subjekta javnega sektorja, upoštevajo priliv do zneska odliva, ki ga uporabljajo za zadevno zavezo za zagotovitev navedenih promocijskih kreditov;

(b) denarna sredstva iz naslova zavarovanih kreditnih poslov in poslov z instrumenti kapitalnega trga, kot so opredeljeni v točkah (2) in (3) člena 192 Uredbe (EU) št. 575/2013, s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj, se pomnožijo z:

(i) 0 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 10 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 1 iz člena 10, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice iz točke (f) člena 10(1);

(ii) 7 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 10 te uredbe štela za likvidna sredstva kategorije iz točke (f) člena 10(1);

(iii) 15 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 11 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2A iz člena 11;

(iv) 25 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 13 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (i), (ii) ali (iv) točke (g) člena 13(2);

**▼ M1**

- (v) 30 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 12 te uredbe štela za likvidna sredstva kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (e) člena 12(1);
- (vi) 35 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 13 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (iii) ali (v) točke (g) člena 13(2);
- (vii) 50 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 12 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (b), (c) ali (f) člena 12(1);
- (viii) odstotek najmanjšega odbitka, določenega v skladu z odstavkom (2) in (3) člena 15 te uredbe, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 15 te uredbe šteje za delnice ali enote v KNP iste stopnje kot likvidna sredstva, namenjena kritju;
- (ix) 100 %, če so zavarovane s sredstvi, ki ne spadajo pod nobeno od točk od (i) do (viii) te točke.

Vendar se priliv ne prizna, če kreditna institucija zavarovanje s premoženjem uporabi za kritje kratke pozicije v skladu z drugim stavkom člena 30(5);

- (c) denarna sredstva iz naslova pogodbenih kreditov za povečanje trgovnega portfelja, ki zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh, zavarovana z nelikvidnimi sredstvi, imajo lahko 50-odstotno stopnjo priliva. Ti prilivi se lahko upoštevajo samo, če kreditna institucija ne uporablja zavarovanja s premoženjem, ki ga je prvotno prejela za kredite, za kritje katerih koli kratkih pozicij;
- (d) dolgovana denarna sredstva, ki jih kreditna institucija, ki dolguje ta zapadla denarna sredstva, obravnava v skladu s členom 27, razen vlog pri centralni instituciji iz člena 27(3), se pomnožijo z ustrezno simetrično stopnjo priliva. Če ustrezne stopnje ni mogoče določiti, se uporablja 5-odstotna stopnja priliva;
- (e) zamenjave zavarovanja in drugi podobni posli, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, povzročijo priliv, če se za posojeno sredstvo uporablja nižji odbitek v skladu s poglavjem 2 kot za izposojeno sredstvo. Priliv se izračuna tako, da se tržna vrednost posojenega sredstva pomnoži z razliko med stopnjo priliva, ki se uporablja za

**▼ M1**

izposojeno sredstvo, in stopnjo priliva, ki se uporablja za posojeno sredstvo v skladu s stopnjami iz točke (b). Za namene tega izračuna se za sredstva, ki se ne štejejo za likvidna sredstva, uporablja odbitek v višini 100 %;

- (f) če se zavarovanje s premoženjem, pridobljeno s povratnimi repo posli, izposojami vrednostnih papirjev, zamenjavami zavarovanja ali podobnimi posli, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, uporabi za kritje kratkih pozicij, ki se lahko podaljšajo na več kot 30 dni, kreditna institucija domneva, da bodo taki povratni repo posli, izposoje vrednostnih papirjev, zamenjave zavarovanja ali drugi podobni posli obnovljeni in ne bodo povzročili nobenih denarnih prilivov, kar odraža potrebo po nadaljnjemu kritju kratke pozicije ali ponovnem nakupu zadevnih vrednostnih papirjev. Kratke pozicije vključujejo primere, v katerih je v izravnani poziciji kreditna institucija na kratko dokončno prodala vrednostni papir kot del strategije trgovanja ali varovanja pred tveganjem, in primere, v katerih si je v izravnani poziciji kreditna institucija izposodila vrednostni papir za določeno obdobje ter posodila vrednostni papir za daljše obdobje;
- (g) nečrpani krediti ali likvidnostni krediti, vključno z nečrpanimi okvirnimi likvidnostnimi krediti centralnih bank, in druge prejete zaveze, razen tistih iz drugega pododstavka člena 31(9) in iz člena 34, se ne upoštevajo kot priliv;
- (h) denarna sredstva iz naslova vrednostnih papirjev, ki jih je izdala sama kreditna institucija ali SSPE, s katerim je kreditna institucija tesno povezana, se upoštevajo na neto osnovi, stopnja priliva pa se uporablja na podlagi veljavne stopnje priliva za sredstva, namenjena kritju, v skladu s tem členom;
- (i) krediti z nedoločenim pogodbenim končnim datumom se upoštevajo z 20-odstotno stopnjo priliva, če pogodba kreditni instituciji omogoča, da odstopi od pogodbe ali zahteva plačilo v 30 koledarskih dneh.

**▼ B**

4. Točka (a) odstavka 3 se ne uporablja za zapadla denarna sredstva iz naslova zavarovanih kreditnih poslov in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot so opredeljeni v točkah (2) in (3) člena 192 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki so v skladu z naslovom II zavarovani z likvidnimi sredstvi, kot je določeno v točki (b) odstavka 3. Prilivi iz sprostitve stanj na ločenih računih v skladu z regulativnimi zahtevami za zaščito trgovalnih sredstev stranke se upoštevajo v celoti, če se ta ločena stanja vzdržujejo v likvidnih sredstvih, kot je opredeljeno v naslovu II.

**▼ M1**

5. Odlivi in prilivi, ki so predvideni v obdobju 30 koledarskih dni, iz pogodb, navedenih v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 575/2013, in iz kreditnih izvedenih finančnih instrumentov se izračunajo na neto osnovi v skladu s členom 21 in se pomnožijo s 100-odstotno stopnjo priliva v primeru neto priliva.

**▼ B**

6. Kreditne institucije ne upoštevajo prilivov iz likvidnih sredstev iz naslova II, razen zapadlih plačil iz naslova teh sredstev, ki niso izražena v tržni vrednosti sredstva.

7. Kreditne institucije ne upoštevajo prilivov iz novih prevzetih obveznosti.

8. Kreditne institucije upoštevajo likvidnostne prilive, ki bodo prejeti v tretjih državah z omejitvami pri prenosu ali ki so denominirani v nekonvertibilnih valutah, le v takšni meri, kot ustrezajo odlivom v tretji državi oziroma v zadevni valuti.

*Člen 33***Zgornja meja prilivov**

1. Kreditne institucije omejijo priznavanje likvidnostnih prilivov na 75 % skupnih likvidnostnih odlivov, kot so opredeljeni v poglavju 2, razen če se izvzame poseben priliv iz odstavkov 2, 3 ali 4.

2. Kreditna institucija lahko po predhodni odobritvi pristojnega organa v celoti ali deloma izvzame iz uporabe zgornje meje iz odstavka 1 naslednje likvidnostne prilive:

- (a) prilive, ki izvirajo od nadrejene osebe ali podrejene družbe kreditne institucije, ali druge podrejene družbe iste nadrejene kreditne institucije ali družbe, ki je z zadevno kreditno institucijo povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;
- (b) prilive iz vlog pri drugih kreditnih institucijah znotraj skupine subjektov, ki so upravičeni do obravnave iz člena 113(6) ali (7) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) prilive iz člena 26, vključno s prilivi iz kreditov, povezanih s hipotekarnim kreditiranjem, ali promocijskih kreditov iz člena 31(9) ali iz multilateralne razvojne banke ali subjekta javnega sektorja, ki jih je kreditna institucija pretočno financirala.

3. Specializirane kreditne institucije so lahko po predhodni odobritvi pristojnega organa izvzete iz uporabe zgornje meje prilivov, če sta njihovi glavni dejavnosti zakup in faktoring, pri čemer so izključene dejavnosti iz odstavka 4, ter če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 5.

**▼B**

4. Za specializirane kreditne institucije se lahko po predhodni odobritvi pristojnega organa uporablja zgornja meja prilivov v višini 90 %, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 5 in če sta njihovi glavni dejavnosti:

- (a) financiranje nakupa motornih vozil;
- (b) izdaja potrošniških kreditov, kot so opredeljeni v Direktivi 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta o potrošniških kreditnih pogodbah.

5. Kreditne institucije iz odstavka 3 so lahko izvzete iz uporabe zgornje meje prilivov, kreditne institucije iz odstavka 4 pa lahko uporabijo zgornjo mejo, višjo od 90 %, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) poslovne dejavnosti imajo profil nizkega likvidnostnega tveganja, pri čemer se upoštevajo naslednji dejavniki:
  - (i) časovni okvir prilivov je usklajen s časovnim okvirom odlivov;
  - (ii) kreditna institucija se na posamični ravni pomembno ne financira z vlogami na drobno;
- (b) na posamični ravni delež njihovih glavnih dejavnosti, kot so omenjene v odstavku 3 ali 4, presega 80 % skupne bilančne vsote;
- (c) odstopanja so razkrita v letnih poročilih.

Pristojni organi obvestijo EBA, katere specializirane kreditne institucije so izvzete oziroma za katere se uporablja višja zgornja meja, in zagotovijo utemeljitev. EBA objavi in posodablja seznam specializiranih kreditnih institucij, ki so izvzete oziroma za katere se uporablja višja zgornja meja. EBA lahko zahteva podporno dokumentacijo.

6. Po odobritvi pristojnega organa se lahko izvzeta iz odstavkov 2, 3 in 4 uporabljajo tako na posamični kot na konsolidirani ravni v skladu s členom 2(3)(e).

7. Kreditne institucije določijo znesek neto likvidnostnih odlivov ob uporabi zgornje meje prilivov v skladu s formulo iz Priloge II k tej uredbi.

#### *Člen 34*

##### **Prilivi znotraj skupine ali institucionalne sheme za zaščito vlog**

1. Z odstopanjem od člena 32(3)(g) lahko pristojni organi za vsak posamezen primer posebej dovolijo uporabo višje stopnje priliva za nečrpane okvirne kredite in okvirne likvidnostne kredite, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) obstajajo razlogi, da se pričakuje višji priliv tudi v primeru kombinacije idiosinkratičnih in tržnih stresnih razmer nasprotne stranke;

**▼B**

- (b) nasprotna stranka je nadrejena oseba ali podrejena družba kreditne institucije ali druga podrejena družba iste nadrejene kreditne institucije ali je z zadevno kreditno institucijo povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS ali član enake institucionalne sheme za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali centralna institucija ali član mreže ali združne skupine, kot je navedeno v členu 10 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) če stopnja priliva presega 40 %, nasprotna stranka uporabi zadevno simetrično stopnjo odliva z odstopanjem od člena 31;
- (d) kreditna institucija in nasprotna stranka imata sedež v isti državi članici.

2. Če imata kreditna institucija in nasprotna stranka, ki je kreditna institucija, sedež v različnih državah članicah, lahko pristojni organi opustijo pogoj iz točke (d) odstavka 1, če so poleg meril iz odstavka 1 izpolnjena dodatna objektivna merila od (a) do (c):

**▼M1**

- (a) ponudnik in prejemnik likvidnosti predstavljata profil nizkega likvidnostnega tveganja po uporabi višje stopnje priliva, ki se predlaga v odstavku 1, in uporabi stopnje odliva iz točke (c) navedenega odstavka;

**▼B**

- (b) obstajajo pravno zavezujoči dogovori in zaveze med subjekti v skupini v zvezi z okvirnimi krediti ali okvirnimi likvidnostnimi krediti;

**▼M1**

- (c) profil likvidnostnega tveganja prejemnika likvidnosti se ustrezno upošteva pri upravljanju likvidnostnega tveganja ponudnika likvidnosti.

**▼B**

Pristojni organi sodelujejo in se posvetujejo v skladu s členom 20(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, da ugotovijo, ali so dodatna merila iz tega odstavka izpolnjena.

3. Če so dodatna merila iz odstavka 2 izpolnjena, lahko pristojni organ ponudnika likvidnosti uporabi ugodnejšo stopnjo priliva v višini do 40 %. Vendar je za ugodnejšo stopnjo, višjo od 40 %, ki se uporablja na simetrični osnovi, potrebna odobritev obeh pristojnih organov.

Če se odobri uporaba ugodnejše stopnje priliva, ki je višja od 40 %, pristojni organi obvestijo EBA o rezultatih procesa iz odstavka 2. Pristojni organi redno spremljajo, ali so pogoji za take višje prilive še naprej izpolnjeni.



NASLOV IV  
KONČNE DOLOČBE

*Člen 35*

**Uporaba predhodnih pravil za bančna sredstva, za katera jamči država članica**

1. Sredstva, ki so jih izdale kreditne institucije in za katera jamčijo enote centralne ravni države članice, se štejejo za sredstva stopnje 1 samo, če:

- (a) je bilo jamstvo dodeljeno ali odobreno za najvišji znesek pred 30. junijem 2014;
- (b) je jamstvo neposredno, izrecno, nepreklicno in brezpogojno ter krije neplačilo glavnice in obresti, ko zapadeta.

2. Če je dajalec jamstva enota regionalne ali lokalne ravni države članice, se sredstva, za katera jamči, štejejo za sredstva stopnje 1 samo, če se izpostavljenosti do take enote regionalne ali lokalne ravni države članice obravnavajo kot izpostavljenosti do njene enote centralne ravni države v skladu s členom 115(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 in če jamstvo izpolnjuje zahteve iz odstavka 1.

3. Sredstva iz odstavkov 1 in 2 se še naprej štejejo za sredstva stopnje 1, dokler v zvezi z zadevnim izdajateljem ali njegovimi sredstvi velja jamstvo, kot je bilo po potrebi občasno spremenjeno ali nadomeščeno. Če se znesek jamstva v korist izdajatelja ali njegovih sredstev kadar koli po 30. juniju 2014 poveča, se sredstva štejejo za likvidna sredstva samo do najvišjega zneska jamstva, ki je bilo odobreno pred tem datumom.

4. Za sredstva iz tega člena veljajo iste zahteve, ki se v skladu s to uredbo uporabljajo za sredstva stopnje 1, ki predstavljajo terjatve do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali subjektov javnega sektorja iz člena 10(1)(c) ali terjatve, za katere ti jamčijo.

5. Če za kreditno institucijo ali njena sredstva velja sistem jamstva, se za namene tega člena celoten sistem jamstva obravnava kot jamstvo.

*Člen 36*

**Prehodna določba za agencije za upravljanje slabih terjatev, ki jih financirajo države članice**

1. Nadrejene obveznice, ki jih izdajo naslednje agencije za upravljanje slabih terjatev, ki jih financirajo države članice, se štejejo za sredstva stopnje 1 do 31. decembra 2023:

**▼B**

- (a) National Asset Management Agency (NAMA) na Irskem;
- (b) Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A. (SAREB) v Španiji;
- (c) Družba za upravljanje terjatev bank v Sloveniji, kot je bila ustanovljena v skladu z Zakonom o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank (ZUKSB).

2. Za sredstva iz odstavka 1 veljajo iste zahteve, ki se v skladu s to uredbo uporabljajo za sredstva stopnje 1, ki predstavljajo terjatve do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali subjektov javnega sektorja iz člena 10(1)(c) ali terjatve, za katere ti jamčijo.

*Člen 37***Prehodna določba za listinjenja na podlagi stanovanjskih kreditov**

1. Z odstopanjem od člena 13 se listinjenja, izdana pred 1. oktobrom 2015, pri katerih so osnovne izpostavljenosti stanovanjski krediti iz točke (g)(i) člena 13(2), štejejo za sredstva stopnje 2B, če izpolnjujejo vse zahteve iz člena 13, razen zahtev glede razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine ter razmerja med kreditom in dohodkom iz točke (g)(i) člena 13(2).

2. Z odstopanjem od člena 13 se listinjenja, izdana po 1. oktobru 2015, pri katerih so osnovne izpostavljenosti stanovanjski krediti iz točke (g)(i) člena 13(2), ki ne izpolnjujejo zahtev glede povprečnega razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine ter razmerja med kreditom in dohodkom iz navedene točke, štejejo za sredstva stopnje 2B do 1. oktobra 2025, če osnovne izpostavljenosti vključujejo stanovanjske kredite, za katere se v času, ko so bili odobreni, ni uporabljala nacionalna zakonodaja, ki ureja omejitve razmerij med kreditom in dohodkom, in če so bili taki stanovanjski krediti odobreni kadar koli pred 1. oktobrom 2015.

*Člen 38***Prehodna določba za uvedbo količnika likvidnostnega kritja**

1. V skladu s členom 460(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 se količnik likvidnostnega kritja iz člena 4 uvede, kot sledi:

- (a) 60 % zahteve glede likvidnostnega kritja od 1. oktobra 2015;
- (b) 70 % od 1. januarja 2016;



**▼B**

(c) 80 % od 1. januarja 2017;

(d) 100 % od 1. januarja 2018.

2. V skladu s členom 412(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 lahko države članice ali pristojni organi od kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v domači državi članici, ali podskupine teh kreditnih institucij zahtevajo, da ohranijo višjo zahtevo glede likvidnostnega kritja v višini do 100 %, dokler se v skladu s to uredbo v celoti ne uvede zavezujoč minimalni standard v višini 100 %.

*Člen 39***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. oktobra 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

**▼B**

## PRILOGA I

**Formula za določitev sestave likvidnostnega blažilnika**

1. Kreditna institucija uporabi formulo iz te priloge za določitev sestave svojega likvidnostnega blažilnika v skladu s členom 17.
2. Izračun likvidnostnega blažilnika: na dan izračuna je likvidnostni blažilnik kreditne institucije enak:
  - (a) znesku sredstev stopnje 1, ki se mu prišteje
  - (b) znesek sredstev stopnje 2A, k čemur se prišteje
  - (c) znesek sredstev stopnje 2B,
 od česar se odšteje nižji od spodaj navedenih zneskov:
  - (d) vsota (a), (b) in (c) ali
  - (e) „znesek presežnih likvidnih sredstev“, kot se izračuna v skladu z odstavkom 3 in 4 te Priloge.

**▼M1**

3. Znesek „presežnih likvidnih sredstev“ sestavljajo spodaj opredeljeni elementi:
  - (a) prilagojeni znesek nekritih obveznic, ki se štejejo za sredstva stopnje 1, ki je enak vrednosti vseh likvidnih sredstev stopnje 1 po odbitkih z izjemo kritih obveznic stopnje 1, ki bi jih imela kreditna institucija ob poravnavi (*unwind*) katerega koli zavarovanega posla financiranja, zavarovanega kreditnega posla ali posla zamenjave zavarovanja, ki zapade v 30 koledarskih dneh od dneva izračuna in pri katerem si kreditna institucija in nasprotna stranka izmenjata likvidna sredstva na vsaj eni strani posla;
  - (b) prilagojeni znesek kritih obveznic, ki se štejejo za sredstva stopnje 1, ki je enak vrednosti vseh kritih obveznic stopnje 1 po odbitkih, ki bi jih imela kreditna institucija ob poravnavi katerega koli zavarovanega posla financiranja, zavarovanega kreditnega posla ali posla zamenjave zavarovanja, ki zapade v 30 koledarskih dneh od dneva izračuna in pri katerem si kreditna institucija in nasprotna stranka izmenjata likvidna sredstva na vsaj eni strani posla;
  - (c) prilagojeni znesek sredstev stopnje 2A, ki je enak vrednosti vseh sredstev stopnje 2A po odbitkih, ki bi jih imela kreditna institucija ob poravnavi katerega koli zavarovanega posla financiranja, zavarovanega kreditnega posla ali posla zamenjave zavarovanja, ki zapade v 30 koledarskih dneh od dneva izračuna in pri katerem si kreditna institucija in nasprotna stranka izmenjata likvidna sredstva na vsaj eni strani posla; in
  - (d) prilagojeni znesek sredstev stopnje 2B, ki je enak vrednosti vseh sredstev stopnje 2B po odbitkih, ki bi jih imela kreditna institucija ob poravnavi katerega koli zavarovanega posla financiranja, zavarovanega kreditnega posla ali posla zamenjave zavarovanja, ki zapade v 30 koledarskih dneh od dneva izračuna in pri katerem si kreditna institucija in nasprotna stranka izmenjata likvidna sredstva na vsaj eni strani posla.

**▼B**

4. Izračun „zneska presežnih likvidnih sredstev“: znesek je enak:

**▼ B**

- (a) prilagojenemu znesku nekritih obveznic, ki se štejejo za sredstva stopnje 1, ki se mu prišteje
  - (b) prilagojeni znesek kritih obveznic, ki se štejejo za sredstva stopnje 1, k čemur se prišteje
  - (c) prilagojeni znesek sredstev stopnje 2A, k čemur se prišteje
  - (d) prilagojeni znesek sredstev stopnje 2B,
- od česar se odšteje najnižji od spodaj navedenih zneskov:
- (e) vsota (a), (b), (c) in (d);
  - (f) 100/30 krat (a);
  - (g) 100/60 krat vsota (a) in (b);
  - (h) 100/85 krat vsota (a), (b) in (c).

**▼ M1**

---

*PRILOGA II***Formula za izračun neto likvidnostnega odliva**

NLO = neto likvidnostni odliv

TO = skupaj odlivi

TI = skupaj prilivi

FEI = v celoti izvzeti prilivi

IHC = prilivi, za katere se uporablja višja zgornja meja v višini 90 % odlivov

IC = prilivi, za katere se uporablja zgornja meja v višini 75 % odlivov

Neto likvidnostni odlivi so enaki skupnim odlivom, od katerih se odštejejo zmanjšanje za v celoti izvzete prilive, zmanjšanje za prilive, za katere se uporablja 90-odstotna zgornja meja, in zmanjšanje za prilive, za katere se uporablja 75-odstotna zgornja meja:

$$NLO = TO - \text{MIN}(FEI, TO) - \text{MIN}(IHC, 0,9 * \text{MAX}(TO - FEI, 0)) - \text{MIN}(IC, 0,75 * \text{MAX}(TO - FEI - IHC/0,9, 0))$$